

Europeiska unionens officiella tidning

L 171

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtionde årgången

29 juni 2007

Innehållsförteckning

I Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som skall offentliggöras

FÖRORDNINGAR

- ★ **Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2007 av den 20 juni 2007 om typgodkännande av motorfordon med avseende på utsläpp från lätta personbilar och lätta nyttofordon (Euro 5 och Euro 6) och om tillgång till information om reparation och underhåll av fordon ⁽¹⁾ .....** 1
- ★ **Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 716/2007 av den 20 juni 2007 om gemenskapsstatistik över utländska dotterbolags struktur och verksamhet ⁽¹⁾ .....** 17
- ★ **Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 717/2007 av den 27 juni 2007 om roaming i allmänna mobiltelefonnät i gemenskapen och om ändring av direktiv 2002/21/EG ⁽¹⁾ .....** 32

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

I

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som skall offentliggöras)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 715/2007

av den 20 juni 2007

om typgodkännande av motorfordon med avseende på utsläpp från lätta personbilar och lätta nyttofordon (Euro 5 och Euro 6) och om tillgång till information om reparation och underhåll av fordon

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 95,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Den inre marknaden är ett område utan inre gränser där fri rörlighet för varor, personer, tjänster och kapital måste säkerställas. För detta ändamål finns det ett omfattande EG-typgodkännandesystem för motorfordon, som fastställs genom rådets direktiv 70/156/EEG av den 6 februari 1970 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om typgodkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon ⁽³⁾. De tekniska kraven för typgodkännande av motorfordon med avseende på utsläpp bör därför harmoniseras för att kraven inte skall skilja sig åt mellan olika medlemsstater och för att säkerställa en hög miljöskydds nivå.
- (2) Denna förordning är en av flera särskilda rättsakter inom ramen för gemenskapens typgodkännandeförfarande enligt direktiv 70/156/EEG. Det direktivet bör därför ändras i enlighet med detta.
- (3) På begäran av Europaparlamentet har en ny metod för lagstiftningsarbetet införts för EU:s fordonslagstiftning. I

denna förordning fastställs därför grundläggande bestämmelser om utsläpp från fordon, medan de tekniska specifikationerna fastställs i genomförandeåtgärder som antas enligt kommittéförfaranden.

- (4) I mars 2001 inledde kommissionen CAFE-programmet (Ren luft i Europa), vars huvuddrag anges i ett meddelande av den 4 maj 2005. Detta har lett till att en tematisk strategi för luftförorening har antagits genom ett meddelande av den 21 september 2005. En av slutsatserna i den tematiska strategin är att det är nödvändigt att ytterligare minska utsläppen från transportsektorn (luft-, sjö- och landtransport), hushållen och energi-, jordbruks- och industrisektorerna för att EU:s mål för luftkvaliteten skall kunna uppnås. Minskningen av fordonsutsläpp bör i detta sammanhang ses som en del i en global strategi. Euro 5- och Euro 6-normerna är en av de åtgärder som utformats för att minska utsläppen av såväl partiklar som ozonbildande ämnen såsom kväveoxider och kolväten.
- (5) För att EU:s mål för luftkvaliteten skall kunna uppnås krävs fortsatta ansträngningar för att minska fordonsutsläppen. Industrin bör av detta skäl ges tydliga besked om framtida utsläppsgränser. Utöver värden för Euro 5 anger därför denna förordning även utsläppsgränser för Euro 6-steget.
- (6) För att luftkvaliteten skall förbättras och gränsvärdena för föroreningar upprätthållas är det nödvändigt att särskilt dieselfordonens kväveoxidutsläpp minskas avsevärt. Detta kräver att ambitiösa gränsvärden uppfylls i steget för Euro 6 utan att man behöver avstå från dieselmotorernas fördelar vad gäller bränsleförbrukning och utsläpp av kolväten och kolmonoxid. En sådan åtgärd för att minska kväveoxidutsläpp på ett tidigt stadium kommer att ge fordonsstillverkarna i hela Europa möjlighet att planera långsiktigt.

⁽¹⁾ EUT C 318, 23.12.2006, s. 62.

⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 13 december 2006 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 30 maj 2007.

⁽³⁾ EGT L 42, 23.2.1970, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2006/96/EG (EUT L 363, 20.12.2006, s. 81).

- (7) När utsläppskraven fastställs är det viktigt att beakta konsekvenserna för marknadernas och tillverkarnas konkurrenskraft, de direkta och indirekta kostnader som drabbar företagen, de vinster som genereras i form av stimulerad innovation, förbättrad luftkvalitet, lägre hälsorelaterade kostnader och ökad livslängd samt konsekvenserna när det gäller de totala koldioxidutsläppen.
- (8) För att förbättra den inre marknadens funktion, särskilt när det gäller fri rörlighet för varor, etableringsfrihet och frihet att tillhandahålla tjänster, krävs obegränsad tillgång till reparationsinformation om fordonen genom ett standardiserat format för att få fram teknisk information, samt en effektiv konkurrens på marknaden för tjänster som avser information om reparation och underhåll av fordon. En stor del av denna information gäller system för omborddiagnos (OBD) och deras samverkan med andra system i fordonet. Det bör fastställas tekniska specifikationer som tillverkarnas webbplatser bör respektera liksom riktade åtgärder som säkerställer rimlig tillgång för små och medelstora företag. Gemensamma normer som fastställs tillsammans med berörda parter, såsom Oasis-formatet ⁽¹⁾, kan underlätta informationsutbytet mellan tillverkare och tjänsteleverantörer. Det är därför till en början lämpligt att kräva att Oasis-formatet används för tekniska specifikationer och att uppmana kommissionen att be CEN/ISO att vidareutveckla detta format till en standard som på sikt kan ersätta Oasis-formatet.
- (9) Senast fyra år efter ikraftträdandet av denna förordning bör kommissionen se över systemet för tillgång till all information om reparation och underhåll av fordon, och på grundval av detta fastställa huruvida det vore lämpligt att konsolidera alla bestämmelser om tillgång till information om reparation och underhåll av fordon i ett reviderat ramdirektiv om typgodkännande. Om bestämmelserna om tillgång till all fordonsinformation införlivas i det direktivet bör motsvarande bestämmelser i denna förordning upphävas, på villkor att den rätt till tillgång till information om reparation och underhåll som redan finns bibehålls.
- (10) Kommissionen bör följa utvecklingen när det gäller utsläpp som hittills inte omfattas av lagstiftning och som uppkommer till följd av den mer omfattande användningen av nya bränsleblandningar, motortekniker och system för kontroll av utsläpp och vid behov lägga fram ett förslag för Europaparlamentet och rådet i syfte att reglera sådana utsläpp.
- (11) För att göra det lättare att införa nya fordon och behålla befintliga fordon som drivs med alternativa bränslen, som kan ha låga utsläpp av kväveoxider och partiklar, och samtidigt stimulera till minskade utsläpp från bensindrivna fordon införs i denna förordning olika gränsvärden för totala kolväten och ickemetankolväten.
- (12) Arbetet med att genomföra strängare gränsvärden för utsläpp, även minskade koldioxidutsläpp, och med att se till att dessa gränsvärden avspeglar fordonens faktiska utsläpp vid användning bör fortsätta.
- (13) För att se till att utsläppen av ultrafina partiklar (0,1 µm och lägre) begränsas bör kommissionen så snart som möjligt och senast i samband med ikraftträdandet av Euro 6-steget fastställa en metod som grundar sig på antal partiklar, som ett komplement till den nuvarande metoden som grundar sig på massa. Den antalsbaserade metoden bör bygga på resultaten från det program för partikelmätning (Particulate Measurement Programme – PMP) som genomförs inom ramen för FN:s ekonomiska kommission för Europa och vara förenlig med de nuvarande ambitiösa miljömålen.
- (14) För att säkerställa en ökad repeterbarhet vid laboratoriemätningar av partikelmassautsläpp och av antalet utsläppta partiklar bör kommissionen anta en ny mätmetod som skall ersätta den nuvarande. Detta bör göras så snart som möjligt och senast i samband med ikraftträdandet av Euro 6-steget. Metoden bör bygga på resultaten från PMP. När den nya mätmetoden har införts bör de gränsvärden för partikelmassautsläpp som anges i denna förordning justeras, eftersom den nya tekniken innebär att en lägre massa kan registreras än vad som är fallet med den nuvarande metoden.
- (15) Kommissionen bör löpande kontrollera behovet av att revidera den nya europeiska körcykeln (New European Drive Cycle) som är den provningsmetod som fungerar som underlag för lagstiftningen om EG-typgodkännande med avseende på utsläpp. Provcyklerna kan behöva uppdateras eller ersättas för att anpassas till ändrade fordons-specifikationer och körbeteenden. De kan behöva omarbetas så att de verkliga utsläppen motsvarar dem som är uppmätta vid typgodkännandet. Det bör också övervägas om system för ombordmätning skall användas och om regleringskonceptet ”not-to-exceed” bör införas.
- (16) OBD-system är viktiga för att kontrollera utsläppen när fordonet är i bruk. Eftersom det är viktigt att de verkliga utsläppen kontrolleras bör kommissionen löpande kontrollera kraven för sådana system och toleranströsklarna för felsignaler.
- (17) Det är nödvändigt att ha en standardiserad metod för att mäta fordons bränsleförbrukning och koldioxidutsläpp så att inga tekniska handelshinder uppstår mellan medlemsstaterna. Det är också nödvändigt att se till att kunder och användare får objektiv och precis information.

⁽¹⁾ Organisation for the Advancement of Structured Information Standards.

- (18) Kommissionen bör innan den utarbetar ett förslag till framtida utsläppsnormer genomföra undersökningar för att avgöra om fortsatt klassificering av fordonskategorierna i grupper fortfarande är nödvändig och om masneutrala utsläppsgänser kan tillämpas.
- (19) Medlemsstaterna bör ha möjlighet att besluta om ekonomiska incitament för att påskynda utsläppandet på marknaden av fordon som uppfyller de krav som antagits på gemenskapsnivå. Sådana incitament bör emellertid vara förenliga med bestämmelserna i fördraget, i synnerhet reglerna om statligt stöd. Detta är för att förhindra snedvridningar på den inre marknaden. Denna förordning bör inte påverka medlemsstaternas rätt att låta utsläpp ligga till grund för beräkningen av fordonsskatter.
- (20) Eftersom lagstiftningen om fordons utsläpp och bränsleförbrukning har utvecklats under mer än 35 år och nu omfattar över 24 direktiv, bör dessa direktiv ersättas med en ny förordning och ett antal tillämpningsåtgärder. Genom att en förordning används kommer de utförliga tekniska föreskrifterna att vara direkt tillämpliga på tillverkare, godkännandemyndigheter och tekniska tjänster, och uppdateringar kan ske mycket snabbare och effektivare. Direktiven 70/220/EEG⁽¹⁾, 72/306/EEG⁽²⁾, 74/290/EEG⁽³⁾, 80/1268/EEG⁽⁴⁾, 83/351/EEG⁽⁵⁾, 88/76/EEG⁽⁶⁾, 88/436/EEG⁽⁷⁾, 89/458/EEG⁽⁸⁾
- (21) För att klargöra räckvidden av lagstiftningen om fordonsutsläpp bör Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/55/EG av den 28 september 2005 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av gas- och partikelformiga föroreningar från motorer med kompressionständning som används i fordon samt mot utsläpp av gasformiga föroreningar från motorer med gnisttändning drivna med naturgas eller gasol vilka används i fordon⁽¹⁷⁾ ändras så att direktivet omfattar alla tunga fordon medan denna förordning avser lätta fordon.
- (1) Rådets direktiv 70/220/EEG av den 20 mars 1970 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot luftförorening genom avgaser från motorfordon (EGT L 76, 6.4.1970, s. 1). Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 2003/76/EG (EUT L 206, 15.8.2003, s. 29).
- (2) Rådets direktiv 72/306/EEG av den 2 augusti 1972 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av föroreningar från dieselmotorer som används i fordon (EGT L 190, 20.8.1972, s. 1). Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 2005/21/EG (EUT L 61, 8.3.2005, s. 25).
- (3) Rådets direktiv 74/290/EEG av den 28 maj 1974 om anpassning till tekniska framsteg av rådets direktiv 70/220/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot luftförorening genom avgaser från motorfordon (EGT L 159, 15.6.1974, s. 61). Direktivet ändrat genom direktiv 2006/101/EG (EUT L 363, 20.12.2006, s. 238).
- (4) Rådets direktiv 80/1268/EEG av den 16 december 1980 om motorfordons koldioxidutsläpp och bränsleförbrukning (EGT L 375, 31.12.1980, s. 36). Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/3/EG (EUT L 49, 19.2.2004, s. 36).
- (5) Rådets direktiv 83/351/EEG av den 16 juni 1983 om ändring av direktiv 70/220/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot luftförorening genom avgaser från motorfordon (EGT L 197, 20.7.1983, s. 1).
- (6) Rådets direktiv 88/76/EEG av den 3 december 1987 om ändring i direktiv 70/220/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot luftföroreningar genom avgaser från motorfordon (EGT L 36, 9.2.1988, s. 1).
- (7) Rådets direktiv 88/436/EEG av den 16 juni 1988 om ändring i direktiv 70/220/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot luftföroreningar genom avgaser från motorfordon (Begränsning av partikelutsläpp från dieselmotorer) (EGT L 214, 6.8.1988, s. 1).
- (8) Rådets direktiv 89/458/EEG av den 18 juli 1989 om ändring i direktiv 70/220/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot luftförorening genom avgaser från motorfordon såvitt avser europeiska utsläppsnormer för bilar med motorer mindre än 1,4 liter (EGT L 226, 3.8.1989, s. 1).
- (9) Rådets direktiv 91/441/EEG av den 26 juni 1991 om ändring av direktiv 70/220/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot luftförorening genom avgaser från motorfordon (EGT L 242, 30.8.1991, s. 1).
- (10) Rådets direktiv 93/59/EEG av den 28 juni 1993 om ändring av direktiv 70/220/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot luftförorening genom avgaser från motorfordon (EGT L 186, 28.7.1993, s. 21).
- (11) Europaparlamentets och rådets direktiv 94/12/EG av den 23 mars 1994 om åtgärder mot luftförorening genom avgaser från motorfordon (EGT L 100, 19.4.1994, s. 42).
- (12) Europaparlamentets och rådets direktiv 96/69/EG av den 8 oktober 1996 om ändring av direktiv 70/220/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot luftföroreningar genom avgaser från motorfordon (EGT L 282, 1.11.1996, s. 64).
- (13) Europaparlamentets och rådets direktiv 98/69/EG av den 13 oktober 1998 om åtgärder mot luftförorening genom avgaser från motorfordon (EGT L 350, 28.12.1998, s. 1).
- (14) Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/1/EG av den 22 januari 2001 om ändring av rådets direktiv 70/220/EEG om åtgärder mot luftförorening genom utsläpp från motorfordon (EGT L 35, 6.2.2001, s. 34).
- (15) Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/100/EG av den 7 december 2001 om ändring av rådets direktiv 70/220/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot luftförorening genom avgaser från motorfordon. (EGT L 16, 18.1.2002, s. 32).
- (16) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/3/EG av den 11 februari 2004 om ändring av rådets direktiv 70/156/EEG och 80/1268/EEG med avseende på mätning av koldioxidutsläpp och bränsleförbrukning hos N₁-fordon (EUT L 49, 19.2.2004, s. 36).
- (17) EUT L 275, 20.10.2005, s. 1. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 2006/51/EG (EUT L 152, 7.6.2006, s. 11).

- (22) För att säkerställa en smidig övergång från de nu gällande direktiven till denna förordning bör tillämpningen av förordningen skjutas fram en tid efter det att den har trätt i kraft. Under den perioden bör tillverkarna kunna välja om de vill få fordonen godkända enligt de gällande direktiven eller enligt denna förordning. Bestämmelserna om ekonomiska incitament bör vara tillämpliga omedelbart efter det att denna förordning har trätt i kraft. Giltigheten för typgodkännanden som meddelats enligt gällande direktiv påverkas inte av att denna förordning träder i kraft.
- (23) För att säkerställa en smidig övergång från de nu gällande direktiven till denna förordning bör vissa undantag medges i Euro 5-steget för fordon konstruerade för att uppfylla särskilda samhälleliga behov. Sådana undantag bör upphöra i samband med att Euro 6-steget träder i kraft.
- (24) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽¹⁾.
- (25) Kommissionen bör särskilt ges behörighet att införa gränsvärden för partikelantal i bilaga I, liksom att justera de gränsvärden för partikelmassa som förekommer i den bilagan. Eftersom dessa åtgärder har en allmän räckvidd och avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning, bör de antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.
- (26) Kommissionen bör även ges behörighet att införa särskilda förfaranden, tester och krav för typgodkännanden, liksom en reviderad mätmetod för partiklar och ett gränsvärde för partikelantal, samt att anta åtgärder rörande användningen av manipulationsanordningar, tillgång till information om reparation och underhåll av fordon samt testcykler som används för att mäta utsläpp. Eftersom dessa åtgärder har en allmän räckvidd och avser att komplettera denna förordning genom tillägg av nya icke väsentliga delar, bör de antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.
- (27) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att förverkliga den inre marknaden genom införande av gemensamma tekniska krav beträffande utsläpp från motorfordon och genom att garantera oberoende verkstäder samma tillgång till information om reparation och underhåll av fordon som auktoriserade återförsäljare eller

verkstäder, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

SYFTE, TILLÄMPNINGSSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syfte

1. I denna förordning fastställs gemensamma tekniska krav för typgodkännande av motorfordon ("fordon") och reservdelar, t.ex. ersättande utsläpps begränsande anordningar, med avseende på utsläpp.

2. Därutöver fastställs i denna förordning bestämmelser om överensstämmelse för fordon i drift, hållbarheten hos utsläpps begränsande anordningar, system för omborddiagnos, mätning av bränsleförbrukning och tillgång till information om reparation och underhåll av fordon.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning skall tillämpas på fordon med en referensvikt på högst 2 610 kg i kategorierna M₁, M₂, N₁ och N₂ enligt bilaga II till direktiv 70/156/EEG.

2. På tillverkarens begäran kan ett typgodkännande som har lämnats i enlighet med denna förordning utökas från att endast avse de fordon som avses i punkt 1 till att också avse fordon i kategorierna M₁, M₂, N₁ och N₂ enligt bilaga II till direktiv 70/156/EEG vilka har en referensvikt på högst 2 840 kg och vilka uppfyller villkoren i denna förordning och dess genomförandeåtgärder.

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning och dess genomförandeåtgärder gäller följande definitioner:

1. *hybridfordon*: fordon som för sin framdrivning är försett med minst två olika energiomvandlare och två olika energilagringssystem (på fordonet).

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23. Beslutet ändrat genom beslut 2006/512/EG (EUT L 200, 22.7.2006, s. 11).

2. *fordon konstruerade för att uppfylla särskilda samhälleliga behov:* dieselfordon i kategori M₁ som är antingen
  - a) fordon för särskilda ändamål enligt direktiv 70/156/EEG med en referensvikt som överstiger 2 000 kg,
  - b) fordon som har en referensvikt som överstiger 2 000 kg med plats för sju eller fler passagerare, inklusive föraren, undantaget fordon i kategori M₁G enligt direktiv 70/156/EEG från och med den 1 september 2012,

eller
  - c) fordon som har en referensvikt som överstiger 1 760 kg som är specialbyggda i kommersiellt syfte med plats för rullstolar inne i fordonet.
3. *referensvikt:* fordonets vikt i körklart skick utom den enhetliga förarvikten på 75 kg och med ett fast tillägg på 100 kg.
4. *gasformiga föroreningar:* avgasutsläpp som består av kolmonoxid, kväveoxider, uttryckt som kvävedioxidekvivalenter (NO₂), och kolväten.
5. *partikelformiga föroreningar:* avgasämnen som avlägsnas från de utspädda avgaserna vid en högsta temperatur på 325 °K (52 °C) med hjälp av de filter som beskrivs i provningsförfarandet för kontroll av genomsnittliga utsläpp från avgasröret.
6. *utsläpp från avgasrör:* utsläpp av gas- och partikelformiga föroreningar.
7. *utsläpp genom avdunstning:* ångor av kolväten som avges från ett fordons bränslesystem utöver utsläppen från avgasröret.
8. *vevhus:* utrymmen i eller utanför motorn som är kopplade till oljeträget med inre eller yttre rörledningar genom vilka gaser och ångor kan släppas ut.
9. *system för omborddiagnos eller OBD-system:* system för övervakning av utsläpp med förmåga att identifiera den sannolika felkällan med hjälp av felkoder som lagrats i ett datorminne.
10. *manipulationsanordning:* del av konstruktion vilken mäter temperatur, fordons hastighet, motorns varvtal, växel, insugningsundertryck eller andra parametrar i syfte att aktivera, modulera, fördröja eller inaktivera funktionen hos någon del i systemet för kontroll av utsläpp, och vilken försämrar effekten hos systemet för kontroll av utsläpp under förhållanden som rimligen kan förväntas vid normal användning av fordonet.
11. *utsläpps begränsande anordning:* de komponenter i ett fordon som styr eller begränsar utsläpp från avgasröret eller utsläpp genom avdunstning.
12. *ursprunglig utsläpps begränsande anordning:* utsläpps begränsande anordning eller en kombination av sådana anordningar som omfattas av det typgodkännande som beviljats för fordonet i fråga.
13. *ersättande utsläpps begränsande anordning:* en utsläpps begränsande anordning eller en kombination av sådana anordningar avsedd att ersätta en ursprunglig utsläpps begränsande anordning och som kan godkännas som separat teknisk enhet enligt definitionen i direktiv 70/156/EEG.
14. *information om reparation och underhåll av fordon:* all information som krävs för diagnos, underhåll, kontroll, periodisk övervakning, reparation, omprogrammering eller ominstallation av originaldata när det gäller fordonet, och som tillverkarna tillhandahåller sina auktoriserade återförsäljare eller verkstäder, inklusive alla senare ändringar och tillägg till denna information. Denna information omfattar all information som krävs för att installera delar eller anordningar på fordon.
15. *oberoende aktör:* andra företag än auktoriserade återförsäljare och verkstäder som direkt eller indirekt är delaktiga i reparation och underhåll av motorfordon, särskilt reparatörer, tillverkare eller återförsäljare av utrustning för reparation, verktyg eller reservdelar, utgivare av teknisk information, bilklubbar, aktörer som ger hjälp på vägarna, aktörer som erbjuder kontroll och provningstjänster och aktörer som erbjuder utbildning för installatörer, tillverkare och reparatörer av utrustning för fordon som drivs med alternativa bränslen.
16. *biodrivmedel:* flytande eller gasformiga drivmedel som framställs av biomassa.
17. *alternativbränslefordon:* fordon som konstruerats för att kunna drivas med minst ett slags bränsle som antingen är gasformigt vid omgivningens temperatur och under atmosfärstryck eller som huvudsakligen har framställts från icke-mineralolja.

KAPITEL II

Artikel 5

TILLVERKARNAS SKYLDIGHETER VID TYPGODKÄNNANDE

Krav och provningar

Artikel 4

Tillverkarnas skyldigheter

1. Tillverkarna skall visa att alla nya fordon som säljs, registreras eller tas i bruk inom gemenskapen är typgodkända i enlighet med denna förordning och dess genomförandeåtgärder. Tillverkarna skall också visa att alla nya ersättande utsläpps begränsande anordningar för vilka typgodkännande krävs som säljs eller tas i bruk inom gemenskapen är typgodkända i enlighet med denna förordning och dess genomförandeåtgärder.

I dessa skyldigheter ingår att de gränsvärden för utsläpp som anges i bilaga I och i de genomförandeåtgärder som avses i artikel 5 skall respekteras.

2. Tillverkarna skall se till att typgodkännandeförfarandena för kontroll av produktionsöverensstämmelse, hållbarheten hos utsläpps begränsande anordningar och överensstämmelsen hos fordon som är i drift följs.

De tekniska åtgärder som tillverkarna vidtar skall dessutom i enlighet med denna förordning säkerställa att utsläpp från avgasrör och utsläpp genom avdunstning begränsas effektivt under fordonets hela normala livslängd och vid normal användning. Överensstämmelsen hos fordon som är i drift skall därför kontrolleras under en period på 5 år eller upp till 100 000 km, varvid det som först uppnås gäller. Den hållbarhetsprovning av utsläpps begränsande anordningar som utförs för typgodkännandet skall omfatta 160 000 km. För att uppfylla detta hållbarhetskrav bör tillverkare ha möjlighet att använda sig av åldringsprov i bänk, som omfattas av genomförandeåtgärderna i punkt 4.

Överensstämmelsen hos fordon i drift skall särskilt kontrolleras med avseende på utsläpp från avgasrör som prövas mot de utsläppsgränser som anges i bilaga I. Kommissionen skall se över provningsförfarandena för att förbättra kontrollen av utsläpp genom avdunstning och utsläpp vid låg omgivningstemperatur.

3. Tillverkarna skall ange uppgifter om koldioxidutsläpp och bränsleförbrukning i ett dokument som ges till köparen av fordonet vid tidpunkten för köpet.

4. De särskilda förfaranden och krav som skall gälla för genomförandet av punkterna 2 och 3 skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 15.2.

1. Tillverkarna skall utrusta fordonet på ett sådant sätt att komponenter som kan påverka utsläppen är utformade, konstruerade och monterade så att fordonet vid normal användning överensstämmer med denna förordning och dess genomförandeåtgärder.

2. Det skall vara förbjudet att använda manipulationsanordningar som försämrar effekten hos system för kontroll av utsläpp. Förbudet skall inte gälla om

- a) anordningen är nödvändig för att skydda motorn mot skador eller olyckor samt för att garantera säker körning,
- b) anordningen endast fungerar i den utsträckning det är nödvändigt för att starta motorn,

eller

- c) villkoren för den i huvudsak omfattas av provningsförfarandena för kontroll av utsläpp genom avdunstning och genomsnittliga utsläpp från avgasrör.

3. De specifika förfarandena, provningarna och kraven för typgodkännande som anges i denna punkt, liksom sådana krav för genomförandet av punkt 2 som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning genom att komplettera den, skall antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 15.3. Detta skall inkludera fastställandet av de krav som gäller

- a) utsläpp från avgasrör, inbegripet testcykler, utsläpp vid låg omgivningstemperatur, utsläpp vid tomgång, röktäthet och efterbehandlingssystemens korrekta funktion och regenerering,
- b) utsläpp genom avdunstning och utsläpp från vevhuset,
- c) OBD-system och utsläpps begränsande anordningars funktion efter ibruktagede,
- d) hållbarheten hos utsläpps begränsande anordningar, reservdelar till ersättande utsläpps begränsande anordningar, överensstämmelsen för fordon i drift, produktionsöverensstämmelse och trafiksäkerhet,
- e) mätning av växthusgasutsläpp och bränsleförbrukning,
- f) hybridfordon och alternativbränslefordon,
- g) utvidgning av typgodkännanden och krav till att även omfatta tillverkare av fordon i små serier,
- h) provningsutrustning,

och

- i) referensbränslen, såsom bensin, dieselbränslen, gasformiga bränslen och biodrivmedel, såsom bioetanol, biodiesel och biogas.

Ovannämnda krav skall i tillämpliga delar gälla fordon oavsett vad slags bränsle de drivs med.

KAPITEL III

TILLGÅNG TILL INFORMATION OM REPARATION OCH UNDERHÅLL AV FORDON

Artikel 6

Tillverkarnas skyldigheter

1. Tillverkarna skall utan dröjsmål ge oberoende aktörer oberoende och standardiserad tillgång till information om reparation och underhåll av fordon via lättillgängliga webbplatser och i standardiserat format och på ett sådant sätt att de inte diskrimineras jämfört med auktoriserade återförsäljare och verkstäder i fråga om den tillgång och information de sistnämnda ges. För att detta mål lättare skall kunna nås skall informationen lämnas på ett konsekvent sätt, inledningsvis i överensstämmelse med Oasis-formatets tekniska krav⁽¹⁾. Tillverkarna skall även ge oberoende aktörer, auktoriserade återförsäljare och verkstäder tillgång till utbildningsmaterial.

2. Den information som avses i punkt 1 skall omfatta

- a) en entydig identifiering av fordonet,
- b) servicehandböcker,
- c) tekniska manualer,
- d) komponent- och diagnosinformation (t.ex. högsta respektive lägsta teoretiska mätvärden),
- e) kopplingscheman,
- f) diagnostiska felkoder (inklusive tillverkarspecifika koder),
- g) identifieringsnummer för mjukvarukalibrering för en fordonstyp,
- h) information om, och förmedlad med hjälp av, märkesskyddade verktyg och utrustning,

och

- i) information om dataregistrering samt bidirektionella övervaknings- och provningsdata.

⁽¹⁾ Med Oasis-formatet avses de tekniska specifikationerna i Oasis-dokumentet SC2-D5, Format of Automotive Repair Information, version 1.0, 28 maj 2003 (tillgänglig på: <http://www.oasis-open.org/committees/download.php/2412/Draft%20Committee%20Specification.pdf>) och avsnitten 3.2, 3.5, 3.6, 3.7 och 3.8 i Oasis-dokumentet SC1-D2, Autorepair Requirements Specification, version 6.1, 10 januari 2003 (tillgänglig på: <http://lists.oasis-open.org/archives/autorepair/200302/pdf00005.pdf>) genom att använda endast öppen text och grafiska format.

3. Auktoriserade återförsäljare eller verkstäder som ingår i en viss fordonstillverkares distributionsnät skall betraktas som oberoende aktörer i den mening som avses i denna förordning, om de tillhandahåller reparations- och underhållstjänster för fordon som omfattas av en annan tillverkares distributionsnät i vilket de inte ingår.

4. Information om reparation och underhåll av fordonen skall alltid vara tillgänglig, utom när underhållsarbete måste utföras på informationssystemen.

5. För tillverkning och underhåll av ersättnings- eller servicekomponenter samt diagnosverktyg och provningsutrustning som är OBD-kompatibla skall tillverkarna, på ett sätt som inte diskriminerar, tillhandahålla relevant OBD-information samt information om reparation och underhåll av fordonen till alla berörda företag som tillverkar eller reparerar komponenter, diagnosverktyg eller provningsutrustning.

6. För utformning och tillverkning av fordonssystem för alternativbränslefordon skall tillverkarna, på ett sätt som inte diskriminerar, tillhandahålla relevant OBD-information samt information om reparation och underhåll av fordonen till alla berörda företag som tillverkar, installerar eller reparerar utrustning för alternativbränslefordon.

7. I samband med ansökan om EG-typgodkännande eller nationellt typgodkännande skall tillverkaren för godkännandemyndigheten kunna styrka att denna förordning efterlevs när det gäller tillgång till information om reparation och underhåll av fordonen och den information som avses i punkt 5. Om sådan information vid denna tidpunkt ännu inte finns tillgänglig eller ännu inte överensstämmer med denna förordning och dess genomförandeåtgärder, skall tillverkaren tillhandahålla den inom sex månader räknat från datumet för typgodkännandet. Om uppgifter som styrker överensstämmelsen med denna förordning inte tillhandahålls inom denna tid, skall godkännandemyndigheten vidta lämpliga åtgärder för att se till att bestämmelserna efterlevs.

Tillverkaren skall på sina webbplatser tillhandahålla ändringar och tillägg till informationen om reparation och underhåll av fordon samtidigt som dessa ställs till förfogande för auktoriserade verkstäder.

Artikel 7

Avgift för tillgång till information om reparation och underhåll av fordon

1. Tillverkaren får ta ut en rimlig avgift för tillhandahållandet av den information om reparation och underhåll av fordon som omfattas av denna förordning; en avgift är inte rimlig om den avhåller oberoende aktörer från att söka tillgång därför att den inte står i proportion till den utsträckning vederbörande använder sig av denna tillgång.

2. Tillverkaren skall tillhandahålla information om reparation och underhåll av fordon dagligen, månadsvis och årsvis, med olika avgifter beroende på för vilken tidsperiod tillgång ges.

*Artikel 8***Genomförandeåtgärder**

De åtgärder som är nödvändiga för genomförandet av artiklarna 6 och 7, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning genom att komplettera den, skall antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 15.3. I detta ingår att fastställa och uppdatera tekniska föreskrifter om hur OBD-information och information om reparation och underhåll av fordon skall tillhandahållas, varvid särskild uppmärksamhet skall ägnas åt små och medelstora företags speciella behov.

*Artikel 9***Rapport**

Senast den 2 juli 2011 skall kommissionen för Europaparlamentet och rådet lägga fram en rapport om hur systemet med tillgång till information om reparation och underhåll av fordon fungerar, med särskild hänsyn till inverkan på konkurrensen och hur den inre marknaden fungerar samt nyttan för miljön. I rapporten skall det övervägas om det vore lämpligt att konsolidera alla bestämmelser som reglerar tillgången till information om reparation och underhåll av fordon i ett reviderat ramdirektiv om typgodkännande.

KAPITEL IV

MEDLEMSSTATERNAS SKYLDIGHETER*Artikel 10***Typgodkännande**

1. Med verkan från och med den 2 juli 2007, får de nationella myndigheterna inte, av skäl som hänför sig till fordonens utsläpp eller bränsleförbrukning, vägra att på en tillverkarens begäran meddela EG-typgodkännande eller nationellt typgodkännande för en ny fordonstyp, eller förbjuda registrering, försäljning eller ibrukttagande av ett nytt fordon, om fordonet uppfyller kraven i denna förordning och dess genomförandeåtgärder, i synnerhet de gränsvärden för Euro 5 som anges i tabell 1 i bilaga I, eller de gränsvärden för Euro 6 som anges i tabell 2 i bilaga I.

2. Med verkan från och med den 1 september 2009, och från och med den 1 september 2010 när det gäller fordon i kategori N₁ klass II och III och kategori N₂, skall de nationella myndigheterna, av skäl som hänför sig till utsläpp eller bränsleförbrukning, vägra att meddela EG-typgodkännande eller nationellt typgodkännande för nya fordonstyper som inte uppfyller kraven i denna förordning och dess genomförandeåtgärder, i synnerhet kraven i bilagorna, med undantag för de gränsvärden för Euro 6 som anges i tabell 2 i bilaga I. Vid testet av utsläpp från avgasrör skall samma gränsvärden tillämpas på fordon vilka konstruerats för att uppfylla särskilda samhälleliga behov som på fordon i kategori N₁ klass III.

3. Med verkan från och med den 1 januari 2011, och från och med den 1 januari 2012 när det gäller fordon i kategori N₁ klass II och III, samt kategori N₂ och fordon vilka konstruerats för att uppfylla särskilda samhälleliga behov, skall de nationella myndigheterna, i fråga om nya fordon som inte uppfyller kraven i denna förordning och dess genomförandeåtgärder, i synnerhet kraven i bilagorna, med undantag för de gränsvärden för Euro 6 som anges i tabell 2 i bilaga I, betrakta intyg om överensstämmelse som ogiltiga med avseende på tillämpningen av artikel 7.1 i direktiv 70/156/EEG, och skall, av skäl som hänför sig till utsläpp eller bränsleförbrukning, förbjuda registrering, försäljning och ibrukttagande av dessa fordon. Vid testet av utsläpp från avgasrör skall samma gränsvärden tillämpas på fordon vilka konstruerats för att uppfylla särskilda samhälleliga behov som på fordon i kategori N₁ klass III.

4. Med verkan från och med den 1 september 2014, och från och med den 1 september 2015 när det gäller fordon i kategori N₁ klass II och III och kategori N₂, skall de nationella myndigheterna, av skäl som hänför sig till utsläpp eller bränsleförbrukning, vägra att meddela EG-typgodkännande eller nationellt typgodkännande för nya fordonstyper som inte uppfyller kraven i denna förordning och dess genomförandeåtgärder, och i synnerhet de gränsvärden för Euro 6 som anges i tabell 2 i bilaga I.

5. Med verkan från och med den 1 september 2015, och från och med den 1 september 2016 när det gäller fordon i kategori N₁ klass II och III och kategori N₂, skall de nationella myndigheterna, i fråga om nya fordon som inte uppfyller kraven i denna förordning och dess genomförandeåtgärder, och i synnerhet de gränsvärden för Euro 6 som anges i tabell 2 i bilaga I, betrakta intyg om överensstämmelse som ogiltiga med avseende på tillämpningen av artikel 7.1 i direktiv 70/156/EEG, och skall, av skäl som hänför sig till utsläpp eller bränsleförbrukning, förbjuda registrering, försäljning och ibrukttagande av dessa fordon.

*Artikel 11***Typgodkännande av ersättningsdelar**

1. När det gäller nya ersättande utsläpps begränsande anordningar som är avsedda att monteras på fordon som godkänts med stöd av denna förordning skall de nationella myndigheterna förbjuda försäljning eller installation av dessa i ett fordon, om de inte är av en typ för vilken ett typgodkännande har meddelats i enlighet med denna förordning och dess genomförandeåtgärder.

2. De nationella myndigheterna får fortsätta att meddela utvidgningar av EG-typgodkännanden för ersättande utsläpps begränsande anordningar som är avsedda att följa standarder som föregått denna förordning, enligt samma villkor som ursprungligen tillämpats. De nationella myndigheterna skall förbjuda försäljning eller installation i ett fordon av sådana ersättande utsläpps begränsande anordningar, om de inte vederbörligen typgodkänts.

3. Ersättande utsläpps begränsande anordningar som är avsedda för fordon som typgodkänts innan kraven på typgodkännande av ersättningsdelar antagits omfattas inte av kraven i punkterna 1 och 2.

*Artikel 12***Ekonomiska incitament**

1. Medlemsstaterna får besluta om ekonomiska incitament som skall tillämpas på fordon i serieproduktion vilka överensstämmer med denna förordning och dess genomförandeåtgärder.

Dessa incitament skall gälla alla nya fordon som saluförs på marknaden i en medlemsstat och som uppfyller åtminstone utsläppsgrensvärdena i tabell 1 i bilaga I före de datum som anges i artikel 10.3; de skall upphöra på dessa datum.

Ekonomiska incitament som uteslutande skall tillämpas på fordon som uppfyller utsläppsgrensvärdena i tabell 2 i bilaga I får beviljas för sådana nya fordon som saluförs på marknaden i en medlemsstat från och med de datum som anges i artikel 10.3 och före de datum som anges i artikel 10.5; de skall upphöra de datum som anges i artikel 10.5.

2. Medlemsstaterna får bevilja ekonomiska incitament för eftermontering på fordon som är i bruk samt för skrotning av fordon som inte uppfyller kraven.

3. De ekonomiska incitamenten enligt punkterna 1 och 2 får för ingen fordonstyp överskrida de merkostnader som uppstår för de tekniska anordningar som krävs för att säkerställa överensstämmelse med de utsläppsgrensar som anges i bilaga I, inklusive kostnaderna för installationen i fordonet.

4. Kommissionen skall i god tid informeras om planer på att införa eller ändra sådana ekonomiska incitament som avses i punkterna 1 och 2.

*Artikel 13***Sanktioner**

1. Medlemsstaterna skall fastställa bestämmelser om sanktioner för tillverkarna vid överträdelser av bestämmelserna i denna förordning och vidta nödvändiga åtgärder för att se till att de genomförs. Sanktionerna skall vara effektiva, proportionerliga och avskräckande. Medlemsstaterna skall anmäla dessa bestämmelser till kommissionen senast den 2 januari 2009 och snarast möjligt anmäla varje senare ändring av dem.

2. Följande överträdelser skall medföra sanktioner:

- a) Lämnande av oriktiga uppgifter i samband med godkännandeförfarandet eller förfaranden inför återtagande från marknaden.
- b) Förfalskning av testresultat, antingen för typgodkännande eller om överensstämmelse för fordon i drift.
- c) Undanhållande av uppgifter eller tekniska specifikationer vilka kunde leda till återtagande från marknaden eller återkallande av typgodkännande.

d) Användning av manipulationsanordningar.

e) Vägran att bereda tillgång till information.

KAPITEL V

SLUTBESTÄMMELSER*Artikel 14***Revidering**

1. Kommissionen skall överväga om metanutsläpp bör ingå i beräkningen av koldioxidutsläpp. Kommissionen skall vid behov lägga fram ett förslag till Europaparlamentet och rådet om åtgärder för redovisning eller begränsning av metanutsläpp.

2. När det partikelmättningsprogram som genomförs inom ramen för FN:s ekonomiska kommission för Europa under ledning av världsförbundet för harmonisering av föreskrifter för fordon har avslutats, och senast vid ikraftträdandet av Euro 6, skall kommissionen anta följande åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar i denna förordning, inklusive att komplettera den, utan att sänka ambitionsnivån för miljön:

a) Ändring av denna förordning i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 15.3 i syfte att justera de gränsvärden för partikelmassa som anges i bilaga I till denna förordning och införa gränsvärden för partikelantal i den bilagan så att de i stort korrelerar med massagränsvärdena för bensin och dieselbränsle.

b) Antagande av en reviderad mätmetod för partiklar och ett gränsvärde för partikelantal i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 15.3.

3. Kommissionen skall se över de förfaranden, tester och krav som avses i artikel 5.3 liksom de testcykler som används för att mäta utsläpp. Om man vid översynen finner att dessa inte längre är adekvata eller inte längre avspeglar de verkliga utsläppen skall de anpassas så att de avspeglar utsläppen vid verklig körning på väg. De nödvändiga åtgärderna, vilka avser att ändra icke väsentliga delar i denna förordning genom att komplettera den, skall antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 15.3.

4. Kommissionen skall se över de föroreningar som omfattas av de krav och provningar som avses i artikel 5.3. Om kommissionen anser att utsläpp av ytterligare föroreningar bör regleras skall den lägga fram ett förslag för Europaparlamentet och rådet om ändring av denna förordning i enlighet härmed.

5. Kommissionen skall se över de gränsvärden för utsläpp som anges i bilaga I tabell 4 för utsläpp från avgasrör med avseende på kolmonoxid och kolväten efter kallstartsprov och skall om det är påkallat lägga fram förslag för Europaparlamentet och rådet om strängare utsläppsgränser.

6. Relevanta bilagor i direktiv 2005/55/EG skall ändras i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 15.3 så att de anger kraven för typgodkännande av alla fordonstyper som omfattas av det direktivet.

Artikel 15

Kommittéförfarande

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté.
2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.
3. När det hänvisas till denna punkt skall artikel 5a.1–5a.4 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Artikel 16

Ändringar av direktiv 70/156/EEG och 2005/55/EG

1. Direktiv 70/156/EEG skall ändras på det sätt som anges i bilaga II till denna förordning.
2. Direktiv 2005/55/EG skall ändras på följande sätt:
  - a) Titeln skall ersättas med följande:

"Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/55/EG av den 28 september 2005 om typgodkännande av tunga fordon och motorer avseende utsläpp (Euro IV och V)".

- b) Artikel 1 skall ersättas med följande:

"Artikel 1

I detta direktiv gäller följande definitioner:

- a) *fordon*: motorfordon enligt definitionen i artikel 2 i direktiv 70/156/EEG med en referensvikt som är högre än 2 610 kg.
- b) *motor*: framdrivningskällan i ett fordon för vilken typgodkännande får meddelas som separat teknisk enhet enligt definitionen i artikel 2 i direktiv 70/156/EEG.

- c) *miljövänligare fordon (EEV-fordon)*: fordon som drivs av en motor som uppfyller de tillåtna gränsvärden för utsläpp som anges i rad C i tabellerna i punkt 6.2.1 i bilaga I."

- c) Punkt 1 i bilaga I skall ersättas med följande:

"1. Detta direktiv omfattar kontroll av gas- och partikelformiga föroreningar, livslängden på utrustning för kontroll av utsläpp, överensstämmelse för fordon och motorer i drift och system för omborddiagnos (OBD-system) för alla motorfordon, och för alla motorer enligt artikel 1, med undantag för de fordon i kategori M₁, N₁, N₂ och M₂ för vilka typgodkännande meddelas enligt förordning (EG) nr 715/2007 (*).

(* EUT L 171, 29.6.2007, s. 1."

Artikel 17

Upphävande

1. Följande direktiv skall upphöra att gälla med verkan från och med den 2 januari 2013:

- direktiv 70/220/EEG,
- direktiv 72/306/EEG,
- direktiv 74/290/EEG,
- direktiv 77/102/EEG,
- direktiv 78/665/EEG,
- direktiv 80/1268/EEG,
- direktiv 83/351/EEG,
- direktiv 88/76/EEG,
- direktiv 88/436/EEG,
- direktiv 89/458/EEG,
- direktiv 91/441/EEG,
- direktiv 93/59/EEG,
- direktiv 93/116/EG,
- direktiv 94/12/EG,
- direktiv 96/44/EG,
- direktiv 96/69/EG,
- direktiv 98/69/EG,
- direktiv 98/77/EG,

- direktiv 1999/100/EG,
- direktiv 1999/102/EG,
- direktiv 2001/1/EG,
- direktiv 2001/100/EG,
- direktiv 2002/80/EG,
- direktiv 2003/76/EG,
- direktiv 2004/3/EG.

2. Bilagorna II och V till kommissionens direktiv 89/491/EEG av den 17 juli 1989 om anpassning till den tekniska utvecklingen av rådets direktiv 70/157/EEG, 70/220/EEG, 72/245/EEG, 72/306/EEG, 80/1268/EEG och 80/1269/EEG om motorfordon ⁽¹⁾ skall utgå med verkan från och med den 2 januari 2013.

3. Hänvisningar till de upphävda direktiven skall anses som hänvisningar till denna förordning.

4. Medlemsstaterna skall upphäva den genomförandelagstiftning som de antagit enligt de direktiv som nämns i punkt 1 med verkan från och med den 2 januari 2013.

Artikel 18

Ikraftträdande

1. Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

2. Den skall tillämpas från och med den 3 januari 2009, utom artikel 10.1 och artikel 12 som skall tillämpas från och med den 2 juli 2007.

3. De ändringar och genomförandeåtgärder som avses i artikel 5.3 och artikel 14.6 skall antas senast den 2 juli 2008.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 20 juni 2007.

På Europaparlamentets vägnar
H.-G. PÖTTERING
Ordförande

På rådets vägnar
G. GLOSER
Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 238, 15.8.1989, s. 43.

BILAGA I

GRÄNSVÄRDEN FÖR UTSLÄPP

Tabell 1

Gränsvärden för Euro 5

Kategori	Klass	Referens massa (RM) (kg)	Gränsvärden													
			Kolmonoxid (massa) (CO)		Kolväten (massa) (THC)		Kolväten exklusive metan (massa) (NMHC)		Kväveoxider (massa) (NO _x)		Kolväten och kväveoxider (sammanlagd massa) (THC + NO _x)		Partiklar (massa) (PM)		Partiklar (antal) ⁽¹⁾ (P)	
			L ₁ (mg/km)		L ₂ (mg/km)		L ₃ (mg/km)		L ₄ (mg/km)		L ₂ + L ₄ (mg/km)		L ₅ (mg/km)		L ₆ (#/km)	
			PI	CI	PI	CI	PI	CI	PI	CI	PI	CI	PI ⁽²⁾	CI	PI	CI
M	—	All	1 000	500	100	—	68	—	60	180	—	230	5,0	5,0		
N ₁	I	RM ≤ 1 305	1 000	500	100	—	68	—	60	180	—	230	5,0	5,0		
	II	1 305 < RM ≤ 1 760	1 810	630	130	—	90	—	75	235	—	295	5,0	5,0		
	III	1 760 < RM	2 270	740	160	—	108	—	82	280	—	350	5,0	5,0		
N ₂			2 270	740	160	—	108	—	82	280	—	350	5,0	5,0		

Förklaring: PI = styrd tändning, CI = kompressionständning.

⁽¹⁾ En gräns för partikelantalet skall bestämmas så snart som möjligt och senast vid ikraftträdandet av Euro 6.

⁽²⁾ Gränsen för partikelmassa för fordon med motorer med styrd tändning gäller endast fordon med direktinsprutningsmotorer.

Tabell 2
Gränsvärden för Euro 6

Kategori	Klass	Referens massa (RM) (kg)	Gränsvärden													
			Kolmonoxid (massa) (CO)		Kolväten (massa) (THC)		Kolväten exklusive metan (massa) (NMHC)		Kväveoxider (massa) (NO _x)		Kolväten och kväveoxider (sammanlagd massa) (THC + NO _x)		Partiklar (massa) (PM)		Partiklar (antal) ⁽¹⁾ (PM)	
			L ₁ (mg/km)		L ₂ (mg/km)		L ₃ (mg/km)		L ₄ (mg/km)		L ₂ + L ₄ (mg/km)		L ₅ (mg/km)		L ₆ (#/km)	
			PI	CI	PI	CI	PI	CI	PI	CI	PI	CI	PI ⁽²⁾	CI	PI	CI
M	—	Alla	1 000	500	100	—	68	—	60	80	—	170	5,0	5,0		
N ₁	I	RM ≤ 1 305	1 000	500	100	—	68	—	60	80	—	170	5,0	5,0		
	II	1 305 < RM ≤ 1 760	1 810	630	130	—	90	—	75	105	—	195	5,0	5,0		
	III	1 760 < RM	2 270	740	160	—	108	—	82	125	—	215	5,0	5,0		
N ₂			2 270	740	160	—	108	—	82	125	—	215	5,0	5,0		

Förklaring: PI = styrd tändning, CI = kompressionständning.

⁽¹⁾ En gräns för partikelantalet skall bestämmas i detta steg.

⁽²⁾ Gränsen för partikelmassa för fordon med motorer med styrd tändning gäller endast fordon med direktinsprutningsmotorer.

Tabell 3

Gränsvärde för provet av utsläpp genom avdunstning

Utsläpp genom avdunstning, massa (g/prov)
2,0

Tabell 4

Gränsvärden för avgasutsläpp med avseende på kolmonoxid och kolväten efter kallstartsprov

Provtemperatur 266 °K (- 7 °C)			
Fordonskategori	Klass	Kolmonoxid (massa) (CO) L ₁ (g/km)	Kolväten (massa) (HC) L ₂ (g/km)
M	—	15	1,8
N ₁	I	15	1,8
	II	24	2,7
	III	30	3,2
N ₂		30	3,2

BILAGA II

Ändringar av direktiv 70/156/EEG

Direktiv 70/156/EEG skall ändras på följande sätt:

1. I artikel 2 skall följande mening föras in efter sista strecksatsen:

”Om hänvisning sker i detta direktiv till ett särdirektiv eller en förordning skall den även omfatta deras genomförandeakter.”

2. Orden ”eller förordning” skall föras in efter ordet ”särdirektiv” i följande bestämmelser:

Artikel 2 första strecksatsen, artikel 2 nionde strecksatsen, artikel 2 tionde strecksatsen, artikel 2 fjortonde strecksatsen, artikel 3.1 och 3.4, artikel 4.1 c och 4.1 d, artiklarna 5.5, 6.3, 7.2, 13.4 och 13.5, bilaga I första stycket, bilaga III del III, bilaga IV del II första punkten, bilaga V avsnitt 1 a, 1 b och 1 c, bilaga VI sidan 2 i intyg om EG-typgodkännande av fordon, bilaga VII punkt 1 avsnitt 4, bilaga VII fotnot 1, bilaga X avsnitten 2.1 och 3.3, bilaga XI tillägg 4 bokstävernas betydelse: X, bilaga XII avsnitt B 2, bilaga XIV avsnitt 2 a, 2 c och 2 d.

3. Orden ”eller förordningar” skall föras in efter ordet ”särdirektiv” i följande bestämmelser:

Artikel 2 åttonde strecksatsen, artikel 3.1 och 3.2, artikel 4.1 a första och andra strecksatsen, artikel 4.1 b, artikel 4.3, artikel 5.4 tredje stycket, artiklarna 5.6 och 8.2, artikel 8.2 c, artiklarna 9.2, 10.2, 11.1 och 13.2, artikel 14.1 i, förteckning över bilagor: titeln på bilaga XIII, bilaga I första stycket, bilaga IV del I första och andra raden, bilaga IV del II fotnot 1 till tabellen, bilaga V avsnitt 1 b, bilaga V avsnitt 3, bilaga V avsnitt 3 a och 3 b, bilaga VI punkt 1 och 2, bilaga VI sidan 2 i intyg om EG-typgodkännande av fordon, bilaga X avsnitt 2.2, bilaga X avsnitt 2.3.5, bilaga X avsnitt 3.5, bilaga XII titeln, bilaga XIV avsnitt 1.1, bilaga XIV avsnitt 2 c.

4. Orden ”eller förordning(en)(s)” skall föras in efter ordet ”direktiv(et)(s)” i följande bestämmelser:

Artikel 5.3 tredje stycket, bilaga IV del I fotnot X till tabellen, bilaga VI sidan 2 i intyg om EG-typgodkännande av fordon, tabellernas rubrik, punkt 1 i bilaga VII avsnitten 2, 3 och 4, bilaga VIII avsnitt 1, 2, 2.1, 2.2 och 3, bilaga IX sidan 2 för färdigbyggda eller avslutade fordon i kategori M₁ punkt 45, 46.1 och 46.2, bilaga IX sidan 2 för färdigbyggda eller avslutade fordon i kategori M₂ och M₃ punkt 45 och 46.1, bilaga IX sidan 2 för färdigbyggda eller avslutade fordon i kategori N₁, N₂ och N₃ punkt 45 och 46.1, bilaga IX sidan 2 för ej färdigbyggda fordon i kategori M₁ punkt 45 och 46.1, bilaga IX sidan 2 för ej färdigbyggda fordon i kategori M₂ och M₃ punkt 45 och 46.1, bilaga IX sidan 2 för ej färdigbyggda fordon i kategori N₁, N₂ och N₃ punkt 45 och 46.1, bilaga X fotnot 2, bilaga X avsnitt 1.2.2, bilaga XI tillägg 4 bokstävernas betydelse: N/A, bilaga 15, tabellens rubrik.

Orden ”eller förordningar” skall föras in efter ordet ”direktiv” i följande bestämmelser:

Bilaga IX sidan 2 för färdigbyggda eller avslutade fordon i kategori M₁, bilaga IX sidan 2 för färdigbyggda eller avslutade fordon i kategori M₂ och M₃, bilaga IX sidan 2 för färdigbyggda eller avslutade fordon i kategori N₁, N₂ och N₃, bilaga IX sidan 2 för ej färdigbyggda fordon i kategori M₁, bilaga IX sidan 2 för ej färdigbyggda fordon i kategori M₂ och M₃, bilaga IX sidan 2 för ej färdigbyggda fordon i kategori N₁, N₂ och N₃, bilaga XV.

5. I artikel 8.2 c skall orden ”eller förordning(ar)” föras in efter ”särdirektiv(en)(et)”.

6. I del I i bilaga IV skall tabellens rubrik och punkt 2 ersättas med följande:

”Område	Direktiv/ Förordning	EUT	Tillämplighet											
			M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄		
2. Utsläpp/Tillgång till information	.../.../EG (EG) nr .../...	L ..., ..., s. ...	X ⁽¹⁰⁾	X ⁽¹⁰⁾		X ⁽¹⁰⁾	X ⁽¹⁰⁾							

⁽¹⁰⁾ För motorfordon med en referensvikt på högst 2 610 kg. På tillverkarens begäran kan tillämpning ske på motorfordon med en referensvikt på högst 2 840 kg.”

7. I del I i bilaga IV skall leden 11 och 39 utgå.
8. I punkt 4 i bilaga VII skall orden "eller en förordning" föras in efter orden "i fall av ett direktiv".
9. I punkt 5 i bilaga VII skall orden "eller den senaste förordningen" föras in efter orden "det senaste direktivet".
10. I tillägg 1 i bilaga XI skall tabellens rubrik och punkt 2 ersättas med följande:

"Punkt	Område	Direktiv/Förordning	$M_1 \leq 2\,500$ (¹) kg	$M_1 > 2\,500$ (¹) kg	M_2	M_3
2	Utsläpp/Tillgång till information	.../.../EG (EG) nr .../...	Q	G + Q	G + Q"	

11. I tillägg 1 i bilaga XI skall leden 11 och 39 utgå.
12. I tillägg 2 i bilaga XI skall tabellens rubrik och punkt 2 ersättas med följande:

"Punkt	Område	Direktiv/Förordning	M_1	M_2	M_3	N_1	N_2	N_3	O_1	O_2	O_3	O_4
2	Utsläpp/Tillgång till information	.../.../EG (EG) nr .../...	A	A		A	A"					

13. I tillägg 2 i bilaga XI skall leden 11 och 39 utgå.
14. I tillägg 3 i bilaga XI skall tabellens rubrik och punkt 2 ersättas med följande:

"Punkt	Område	Direktiv/Förordning	M_2	M_3	N_1	N_2	N_3	O_1	O_2	O_3	O_4
2	Utsläpp/Tillgång till information	.../.../EG (EG) nr .../...	Q		Q	Q"					

15. I tillägg 3 i bilaga XI skall led 11 utgå.
16. I tillägg 4 i bilaga XI skall tabellens rubrik och punkt 2 ersättas med följande:

"Punkt	Område	Direktiv/Förordning	Mobilkranar i kategori N
2	Utsläpp/Tillgång till information	.../.../EG (EG) nr .../...	N/A"

17. I tillägg 4 i bilaga XI skall led 11 utgå.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 716/2007

av den 20 juni 2007

om gemenskapsstatistik över utländska dotterbolags struktur och verksamhet

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 285.1,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) För att en adekvat bedömning skall kunna göras av utlandskontrollerade företags inverkan på Europeiska unionens ekonomi är det väsentligt att regelbunden gemenskapsstatistik av god kvalitet finns att tillgå över utländska dotterbolags struktur och verksamhet i hela ekonomin. Detta skulle också underlätta övervakningen av den inre marknadens effektivitet och ekonomiernas successiva integration mot bakgrund av globaliseringen. I detta sammanhang spelar multinationella företag en ledande roll, men små och medelstora företag kan också beröras av utländsk kontroll.
- (2) Genomförandet och översynen av Allmänna tjänstehandelsavtalet (GATS) och avtalet om handelsrelaterade aspekter av immaterialrätter (TRIPS) samt de pågående och framtida förhandlingarna om ytterligare avtal innebär att statistiken i fråga behöver göras tillgänglig som underlag för förhandlingarna.
- (3) När den ekonomiska politiken, konkurrenspolitiken, näringspolitiken, forskningspolitiken, politiken för teknisk utveckling samt sysselsättningspolitiken skall utarbetas mot bakgrund av liberaliseringsprocessen behövs statistik över utländska dotterbolag för att mäta vilka direkta och indirekta effekter utländsk kontroll har på sysselsättning, löner och produktivitet i enskilda länder och sektorer.

⁽¹⁾ EUT C 144, 14.6.2005, s. 14.

⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 12 december 2006 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 25 maj 2007.

- (4) De uppgifter som lämnas enligt gällande gemenskapslagstiftning eller som föreligger i medlemsstaterna är otillräckliga, inadekvata eller inte tillräckligt jämförbara för att kunna utgöra en tillförlitlig grund för kommissionens arbete.
- (5) I förordning (EG) nr 184/2005 ⁽³⁾ fastställs en gemensam ram för systematisk framställning av gemenskapsstatistik över betalningsbalansen, internationell handel med tjänster och utländska direkta investeringar. Eftersom statistiken över betalningsbalansen bara till en del täcker de uppgifter som ingår i GATS, är det väsentligt att detaljerad statistik över utländska dotterbolag framställs regelbundet.
- (6) I rådets förordning (EG, Euratom) nr 58/97 av den 20 december 1996 om statistik rörande företagsstrukturer ⁽⁴⁾ och rådets förordning (EEG) nr 696/93 av den 15 mars 1993 om statistiska enheter för observation och analys av produktionssystemet inom gemenskapen ⁽⁵⁾ fastställs en gemensam ram för insamling, sammanställning, leverans och utvärdering av gemenskapsstatistik över struktur och verksamhet hos företagen inom gemenskapen.
- (7) Jämförbar, heltäckande och tillförlitlig företagsstatistik över utländska dotterbolag krävs för den sammanställning av nationalräkenskaperna som föreskrivs enligt rådets förordning (EG) nr 2223/96 av den 25 juni 1996 om det europeiska national- och regionalräkenskapssystemet i gemenskapen ⁽⁶⁾.
- (8) I Förenta nationernas *Manual on Statistics of International Trade in Services*, Internationella valutafondens *Balance of Payments Manual* (femte upplagan), och OECD:s *Benchmark Definition on foreign direct investment* och *Handbook on Economic Globalisation Indicators* fastställs de generella reglerna för sammanställning av internationellt jämförbar statistik över utländska dotterbolag.

⁽³⁾ EUT L 35, 8.2.2005, s. 23. Förordningen ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 602/2006 (EUT L 106, 19.4.2006, s. 10).

⁽⁴⁾ EGT L 14, 17.1.1997, s. 1. Förordningen senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1893/2006 (EUT L 393, 30.12.2006, s. 1).

⁽⁵⁾ EGT L 76, 30.3.1993, s. 1. Förordningen senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽⁶⁾ EGT L 310, 30.11.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1267/2003 (EUT L 180, 18.7.2003, s. 1).

(9) Framställningen av specifik gemenskapsstatistik regleras av bestämmelserna i rådets förordning (EG) nr 322/97 av den 17 februari 1997 om gemenskapsstatistik ⁽¹⁾.

(10) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att skapa gemensamma statistiska standarder för framställningen av jämförbar statistik över utländska dotterbolag, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför, på grund av åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

(11) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽²⁾.

(12) Kommissionen bör särskilt ges behörighet att anpassa definitionerna i bilagorna I och II och detaljnivån i bilaga III samt att göra eventuella följdändringar i bilagorna I och II, att genomföra resultaten av pilotstudierna och att fastställa korrekta gemensamma kvalitetsstandarder samt kvalitetsrapporternas innehåll och periodicitet. Eftersom dessa åtgärder har en allmän räckvidd och avser att ändra icke väsentliga delar eller komplettera denna förordning genom tillägg av nya icke väsentliga delar, bör de antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.

(13) Kommittén för det statistiska programmet inrättad genom rådets beslut 89/382/EEG, Euratom ⁽³⁾ och kommittén för valuta-, finans- och betalningsbalansstatistik inrättad genom rådets beslut 2006/856/EG ⁽⁴⁾ har hörts.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs en gemensam ram för systematisk framställning av gemenskapsstatistik över utländska dotterbolags struktur och verksamhet.

⁽¹⁾ EGT L 52, 22.2.1997, s. 1. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 1882/2003.

⁽²⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23. Beslutet ändrat genom beslut 2006/512/EG (EUT L 200, 22.7.2006, s. 11).

⁽³⁾ EGT L 181, 28.6.1989, s. 47.

⁽⁴⁾ EUT L 332, 30.11.2006, s. 21.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning används följande definitioner:

- a) *utländskt dotterbolag*: ett företag med hemvist i det land som sammanställer uppgifterna och över vilket en institutionell enhet som inte har hemvist i det landet utövar kontroll, eller ett företag i utlandet över vilket en institutionell enhet med hemvist i det land som sammanställer uppgifterna utövar kontroll.
- b) *kontroll*: möjligheten att bestämma den allmänna inriktningen för företaget genom att utse behörig ledning, om så erfordras. I detta sammanhang anses företag A vara kontrollerat av den institutionella enheten B om B – direkt eller indirekt – kontrollerar mer än hälften av aktieägarnas sammanlagda röstvärde eller mer än hälften av aktierna.
- c) *utländsk kontroll*: den kontrollerande institutionella enheten har sin hemvist i ett annat land än det land där den institutionella enhet som den utövar kontroll över har sin hemvist.
- d) *filialer*: lokala enheter som inte är en egen juridisk person och som är beroende av utlandskontrollerade företag. De skall behandlas som bolagsliknande företag i den mening som avses i punkt 3 f av de förklarande anmärkningarna till avsnitt III B i bilagan till förordning (EEG) nr 696/93.
- e) *statistik över utländska dotterbolag*: statistik som beskriver den generella verksamheten i utländska dotterbolag.
- f) *statistik över utländska dotterbolag i det land som sammanställer uppgifterna*: statistik som beskriver verksamheten hos utländska dotterbolag med hemvist i det land som sammanställer uppgifterna (inward).
- g) *statistik över dotterbolag i utlandet*: statistik som beskriver verksamheten hos dotterbolag i utlandet som kontrolleras av en institutionell enhet i det land som sammanställer uppgifterna (outward).
- h) *ett utländskt dotterbolags yttersta kontrollerande institutionella enhet*: den institutionella enhet i det yttersta ledet i ett utländskt dotterbolags kontrollkedja som inte kontrolleras av en annan institutionell enhet.
- i) *företag, lokal enhet och institutionell enhet*: skall ha samma innebörd som i förordning (EEG) nr 696/93.

*Artikel 3***Leverans av uppgifter**

Medlemsstaterna skall till kommissionen (Eurostat) leverera uppgifter om utländska dotterbolag med avseende på de variabler, den ekonomiska verksamhet och enligt den geografiska fördelning som anges i bilagorna I, II och III.

*Artikel 4***Uppgiftskällor**

1. Medlemsstaterna skall, förutsatt att de uppfyller de villkor beträffande kvalitet som avses i artikel 6, samla in de uppgifter som krävs enligt denna förordning med hjälp av alla de källor som de anser är relevanta och lämpliga.

2. Fysiska och juridiska personer som är skyldiga att lämna uppgifter skall svara inom de tidsfrister och i överensstämmelse med de definitioner som fastställts av de nationella institutioner som ansvarar för uppgiftsinsamlingen i medlemsstaterna enligt denna förordning.

3. Om de efterfrågade uppgifterna inte kan samlas in till en rimlig kostnad, får bästa möjliga skattningar, inklusive nollvärden, levereras.

*Artikel 5***Pilotstudier**

1. Kommissionen skall lägga upp ett program för pilotstudier, som de nationella myndigheter som avses i artikel 2 i förordning (EG) nr 322/97 på frivillig basis skall genomföra, avseende fler variabler och mer detaljerad fördelning för statistik över utländska dotterbolag i det land som sammanställer uppgifterna och statistik över det landets dotterbolag i utlandet.

2. Pilotstudierna skall genomföras i syfte att bedöma om det är relevant och genomförbart att samla in uppgifter, varvid fördelarna med att uppgifterna finns tillgängliga skall ställas mot kostnaderna för statistiksystemet och den börda detta medför för företagen.

3. Kommissionens program för pilotstudier skall stämma överens med bilagorna I och II.

4. På grundval av slutsatserna från pilotstudierna skall kommissionen besluta om nödvändiga genomförandeåtgärder för statistik över utländska dotterbolag i det land som sammanställer uppgifterna och över det landets dotterbolag i utlandet i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 10.3.

5. Pilotstudierna skall vara genomförda senast den 19 juli 2010.

*Artikel 6***Kvalitetsstandarder och -rapporter**

1. Medlemsstaterna skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att kvaliteten på de uppgifter som levereras överensstämmer med gemensamma kvalitetsstandarder.

2. Medlemsstaterna skall lägga fram en rapport för kommissionen (Eurostat) om kvaliteten på de uppgifter som levererats (kvalitetsrapporter).

3. Kommissionen skall fastställa de gemensamma kvalitetsstandarderna samt kvalitetsrapporternas innehåll och periodicitet i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 10.3.

4. Kommissionen skall utvärdera kvaliteten på de uppgifter som levererats.

*Artikel 7***Manual med rekommendationer**

Kommissionen skall i nära samarbete med medlemsstaterna publicera en manual med rekommendationer innehållande relevanta definitioner och kompletterande riktlinjer för den gemenskapsstatistik som framställs i enlighet med denna förordning.

*Artikel 8***Tidsplan och undantag**

1. Medlemsstaterna skall sammanställa uppgifterna enligt den tidsplan för genomförandet som anges i bilagorna I och II.

2. Under en övergångsperiod på högst fyra år räknat från det första referensåret enligt bilagorna I och II får kommissionen, i enlighet med det föreskrivande förfarandet i artikel 10.2, medge undantag från förordningens bestämmelser för en begränsad period för medlemsstater, om större anpassningar behöver göras i deras nationella statistiksystem.

*Artikel 9***Genomförandeåtgärder**

1. Följande åtgärder för genomförandet av denna förordning skall antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet i artikel 10.2:

a) Fastställande av ändamålsenligt format och förfarande för medlemsstaternas översändande av resultat.

b) Beviljande av undantag för medlemsstater om större anpassningar behöver göras i deras nationella statistiksystem, inbegripet beviljande av ytterligare undantag från eventuella nya krav efter pilotstudierna, enligt artikel 8.2.

2. Följande åtgärder avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning, inklusive att komplettera den genom tillägg av nya icke väsentliga delar, och skall antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 10.3:

- a) Anpassning av definitionerna i bilagorna I och II och anpassning av den detaljeringsgrad som anges i bilaga III samt eventuella följdändringar i bilagorna I och II.
- b) Genomförande av resultaten av pilotstudierna enligt artikel 5.4.
- c) Fastställande av adekvata gemensamma kvalitetsstandarder och kvalitetsrapporternas innehåll och periodicitet enligt artikel 6.3.

3. Särskild hänsyn skall tas till principen att nyttan med sådana åtgärder måste överstiga kostnaden och principen att ytterligare ekonomiska bördor som läggs på medlemsstater eller företag skall hållas inom rimliga gränser.

Artikel 10

Kommitté

1. Kommissionen skall biträdas av kommittén för det statistiska programmet (kommittén).

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tidsfrist som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. När det hänvisas till denna punkt skall artikel 5a.1–5a.4 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

4. Europeiska centralbanken och de nationella centralbankerna får delta som observatörer vid kommitténs sammanträden.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 20 juni 2007.

På Europaparlamentets vägnar
H.-G. PÖTTERING
Ordförande

Artikel 11

Samarbete med kommittén för valuta-, finans- och betalningsbalansstatistik

Vid genomförandet av denna förordning skall kommissionen inhämta ett yttrande från kommittén för valuta-, finans-, och betalningsbalansstatistik i alla frågor som omfattas av den kommitténs behörighetsområde, och i synnerhet om alla åtgärder för anpassning till den ekonomiska och tekniska utvecklingen när det gäller insamlingen och den statistiska bearbetningen av uppgifter samt behandlingen och översändandet av resultat.

Artikel 12

Rapport om genomförandet

Kommissionen skall senast den 19 juli 2012 överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om förordningens genomförande. Rapporten skall särskilt innehålla

- a) en bedömning av kvaliteten på den statistik som framställts,
- b) en bedömning av vilka fördelar den framställda statistiken medför för gemenskapen, medlemsstaterna, leverantörerna och användarna av statistiken i förhållande till kostnaderna,
- c) en bedömning av hur långt pilotstudierna har framskridit och hur de genomförts,
och
- d) en kartläggning av områden som kan förbättras och ändringar som anses nödvändiga med hänsyn till de resultat som uppnåtts och därmed sammanhängande kostnader.

Artikel 13

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

På rådets vägnar
G. GLOSER
Ordförande

BILAGA I

**GEMENSAM MODUL FÖR STATISTIK ÖVER UTLÄNDSKA DOTTERBOLAG I DET LAND SOM
SAMMANSTÄLLER UPPGIFTERNA (INWARD)**

AVSNITT 1

Statistisk enhet

Statistiska enheter är de företag och alla filialer som står under utländsk kontroll enligt definitionerna i artikel 2.

AVSNITT 2

Variabler

Följande variabler enligt definitionerna i bilagan till kommissionens förordning (EG) nr 2700/98 av den 17 december 1998 om definitioner av uppgifter för statistik över företagsstrukturer ⁽¹⁾ skall sammanställas:

Kod	Rubrik
11 11 0	Antal företag
12 11 0	Omsättning
12 12 0	Produktionsvärde
12 15 0	Förädlingsvärde till faktorkostnad
13 11 0	Totala kostnader för inköp av varor och tjänster
13 12 0	Totala kostnader för inköp av varor och tjänster för försäljning utan vidareförädling
13 31 0	Arbetskraftskostnader
15 11 0	Bruttoinvesteringar i materiella anläggningstillgångar
16 11 0	Antal sysselsatta
22 11 0	Totala kostnader för intern FoU (*)
22 12 0	Totalt antal anställda inom FoU (*)

(*) Variablerna 22 11 0 och 22 12 0 skall inrapporteras vartannat år. Om den totala omsättningen eller det totala antalet sysselsatta i en huvudgrupp inom avdelningarna C–F enligt NACE Rev. 1.1 i en medlemsstat utgör mindre än 1 % av totalvärdet för gemenskapen, behöver uppgifter för variablerna 22 11 0 och 22 12 0 inte samlas in för sammanställningen av statistiken enligt den här förordningen.

Om det saknas uppgifter om antalet sysselsatta sammanställs i stället uppgifter för antal anställda (kod 16 13 0).

Variablerna avseende totala kostnader för intern FoU (kod 22 11 0) och totalt antal anställda inom FoU (kod 22 12 0) behöver bara sammanställas för verksamhet inom avdelningarna C, D, E och F enligt NACE.

För NACE avdelning J skall bara variablerna antal företag, omsättning ⁽²⁾ och antal sysselsatta (alternativt antal anställda) sammanställas.

AVSNITT 3

Detaljeringsgrad

Uppgifterna skall lämnas i enlighet med begreppet "yttersta kontrollerande institutionell enhet" med en geografisk fördelning på nivå 2-IN kombinerat med en fördelning efter verksamhet på nivå 3 i enlighet med bilaga III och med en geografisk fördelning på nivå 3 kombinerat med näringsverksamhet.

⁽¹⁾ EGT L 344, 18.12.1998, s. 49. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1670/2003 (EUT L 244, 29.9.2003, s. 74).

⁽²⁾ För NACE Rev. 1.1 huvudgrupp 65 kommer omsättning att ersättas med produktionsvärde.

AVSNITT 4

Första referensåret och periodicitet

1. Det första referensåret som årlig statistik skall sammanställas för är det kalenderår då denna förordning träder i kraft.
2. Medlemsstaterna skall lämna uppgifter för varje därpå följande kalenderår.
3. Det första referensår för vilket variablerna avseende totala kostnader för intern FoU (kod 22 11 0) och totalt antal anställda inom FoU (kod 22 12 0) skall sammanställas är 2007.

AVSNITT 5

Översändande av resultat

Resultaten skall översändas senast 20 månader efter referensårets slut.

AVSNITT 6

Rapporter och pilotstudier

1. Medlemsstaterna skall lägga fram en rapport för kommissionen om definition, struktur och tillgänglighet när det gäller de statistiska uppgifter som skall sammanställas för denna gemensamma modul.
2. Kommissionen kommer för detaljeringsgraden enligt denna bilaga att i enlighet med artikel 5 i den här förordningen ta initiativ till pilotstudier, som skall genomföras av nationella myndigheter i den mening som avses i artikel 2 i förordning (EG) nr 322/97.
3. Pilotstudierna skall genomföras för att bedöma om det är genomförbart att samla in uppgifterna, varvid fördelarna med att ha tillgång till sådana uppgifter skall ställas i relation till kostnaderna för att samla in dem och belastningen på företagen.
4. Pilotstudier skall genomföras för följande variabler:

Kod	Rubrik
	Export av varor och tjänster
	Import av varor och tjänster
	Internexport av varor och tjänster
	Internimport av varor och tjänster

Export, import, internexport (export inom koncernen) och internimport (import inom koncernen) skall delas upp i varor och tjänster.

5. Pilotstudier skall också genomföras för att undersöka om det är genomförbart att sammanställa uppgifter för verksamhet i avdelningarna M, N och O i NACE och variablerna avseende totala kostnader för intern FoU (kod 22 11 0) och totalt antal anställda inom FoU (kod 22 12 0) för verksamhet i avdelningarna G, H, I, K, M, N och O. Pilotstudier skall också genomföras för att bedöma hur relevant och genomförbart det är samt vilka kostnader som uppstår för att fördela de uppgifter som anges i avsnitt 2 i storleksklasser mätt som antal sysselsatta.

BILAGA II

GEMENSAM MODUL FÖR STATISTIK ÖVER DOTTERBOLAG I UTLANDET (OUTWARD)

AVSNITT 1

Statistisk enhet

Statistiska enheter är de företag och alla filialer i utlandet som kontrolleras av en institutionell enhet med hemvist i det land som sammanställer uppgifterna, enligt definitionerna i artikel 2.

AVSNITT 2

Variabler

Följande variabler enligt definitionerna i bilagan till förordning (EG) nr 2700/98 skall sammanställas:

Kod	Rubrik
12 11 0	Omsättning
16 11 0	Antal sysselsatta
11 11 0	Antal företag

Om uppgifter om antalet sysselsatta inte är tillgängliga skall antalet anställda (kod 16 13 0) användas i stället.

AVSNITT 3

Detaljeringsgrad

Uppgifterna skall lämnas fördelade efter det land där det utländska dotterbolaget är beläget och efter företagets verksamhet i det landet i enlighet med bilaga III. Detaljeringsgraden när det gäller land och verksamhet skall kombineras enligt följande:

- Nivå 1 för den geografiska fördelningen kombinerat med nivå 2 för fördelningen efter verksamhet.
- Nivå 2-OUT för den geografiska fördelningen kombinerat med nivå 1 för fördelningen efter verksamhet.
- Nivå 3 för den geografiska fördelningen endast kombinerat med uppgifter om verksamhet totalt.

AVSNITT 4

Första referensåret och periodicitet

1. Det första referensåret för vilket årlig statistik skall sammanställas är det kalenderår då denna förordning träder i kraft.
2. Medlemsstaterna skall lämna uppgifter för varje därpå följande kalenderår.

AVSNITT 5

Översändande av resultat

Resultaten skall översändas senast 20 månader efter referensårets slut.

AVSNITT 6

Rapporter och pilotstudier

1. Medlemsstaterna skall lägga fram en rapport för kommissionen om definition, struktur och tillgänglighet när det gäller de statistiska uppgifter som skall sammanställas för denna gemensamma modul.
2. Kommissionen kommer för detaljeringsgraden enligt denna bilaga att i enlighet med artikel 5 i den här förordningen ta initiativ till pilotstudier, som skall genomföras av nationella myndigheter i den mening som avses i artikel 2 i förordning (EG) nr 322/97.
3. Pilotstudierna skall genomföras för att bedöma om det är relevant och genomförbart att samla in uppgifterna, varvid fördelarna med att ha tillgång till sådana uppgifter skall ställas i relation till kostnaderna för att samla in dem och belastningen på företagen.
4. Pilotstudier skall genomföras för följande variabler:

Kod	Rubrik
13 31 0	Arbetskraftskostnader
	Export av varor och tjänster
	Import av varor och tjänster
	Internexport av varor och tjänster
	Internimport av varor och tjänster
12 15 0	Förädlingsvärde till faktorkostnad
15 11 0	Bruttoinvesteringar i materiella anläggningstillgångar

BILAGA III

NIVÅER FÖR GEOGRAFISK FÖRDELNING OCH FÖRDELNING EFTER VERKSAMHET

Nivåer för geografisk fördelning	Nivå 1		Nivå 2-OUT (Nivå 1 + 24 länder)
V2	Extra-EU 27	V2	Extra-EU 27
		IS	Island
		LI	Liechtenstein
		NO	Norge
CH	Schweiz	CH	Schweiz
		HR	Kroatien
RU	Ryssland	RU	Ryssland
		TR	Turkiet
		EG	Egypten
		MA	Marocko
		NG	Nigeria
		ZA	Sydafrika
CA	Kanada	CA	Kanada
US	Förenta staterna	US	Förenta staterna
		MX	Mexiko
		AR	Argentina
BR	Brasilien	BR	Brasilien
		CL	Chile
		UY	Uruguay
		VE	Venezuela
		IL	Israel
CN	Kina	CN	Kina
HK	Hongkong	HK	Hongkong
IN	Indien	IN	Indien
		ID	Indonesien
JP	Japan	JP	Japan
		KR	Korea
		MY	Malaysia
		PH	Filippinerna
		SG	Singapore
		TW	Taiwan
		TH	Thailand
		AU	Australien
		NZ	Nya Zeeland
Z8	Extra-EU 27, ej fördelat	Z8	Extra-EU 27, ej fördelat
C4	Finansiella centrum i utlandet (skattefria zoner)	C4	Finansiella centrum i utlandet (skattefria zoner)
Z7	Lika delad kontroll av yttersta kontrollerande institutionella enheter (*) i mer än en medlemsstat	Z7	Lika delad kontroll av yttersta kontrollerande institutionella enheter (*) i mer än en medlemsstat

(*) Ett utländskt dotterbolags yttersta kontrollerande institutionella enhet.

Nivå 2-IN

A1	Världen totalt (alla enheter, inklusive det land som sammanställer uppgifterna)
Z9	Resten av världen (exklusive det land som sammanställer uppgifterna)
A2	Kontrolleras från det land som sammanställer uppgifterna
V1	EU-27 (Intra-EU 27), exklusive det land som sammanställer uppgifterna
BE	Belgien
BG	Bulgarien
CZ	Tjeckien
DK	Danmark
DE	Tyskland
EE	Estland
IE	Irland
GR	Grekland
ES	Spanien
FR	Frankrike
IT	Italien
CY	Cypern
LV	Lettland
LT	Litauen
LU	Luxemburg
HU	Ungern
MT	Malta
NL	Nederländerna
AT	Österrike
PL	Polen
PT	Portugal
RO	Rumänien
SI	Slovenien
SK	Slovakien
FI	Finland
SE	Sverige
UK	Storbritannien
Z7	Lika delad kontroll av yttersta kontrollerande institutionella enheter (*) i mer än en medlemsstat
V2	Extra-EU 27
AU	Australien
CA	Kanada
CH	Schweiz
CN	Kina
HK	Hongkong
IL	Israel
IS	Island
JP	Japan
LI	Liechtenstein
NO	Norge
NZ	Nya Zeeland
RU	Ryssland
TR	Turkiet
US	Förenta staterna
C4	Finansiella centrum i utlandet (skattefria zoner)
Z8	Extra-EU 27, ej fördelat

(*) Ett utländskt dotterbolags yttersta kontrollerande institutionella enhet.

Nivå 3

AD	Andorra	EE	Estland (*)	KZ	Kazakstan	QA	Qatar
AE	Förenade Arabemiraten	EG	Egypten	LA	Laos	RO	Rumänien (*)
AF	Afghanistan	ER	Eritrea	LB	Libanon	RS	Serbien
AG	Antigua och Barbuda	ES	Spanien (*)	LC	Saint Lucia	RU	Ryssland
AI	Anguilla	ET	Etiopien	LI	Liechtenstein	RW	Rwanda
AL	Albanien	FI	Finland (*)	LK	Sri Lanka	SA	Saudiarabien
AM	Armenien	FJ	Fiji	LR	Liberia	SB	Salomonöarna
AN	Nederländska Antillerna	FK	Falklandsöarna	LS	Lesotho	SC	Seychellerna
AO	Angola	FM	Mikronesien	LT	Litauen (*)	SD	Sudan
AQ	Antarktis	FO	Färöarna	LU	Luxemburg (*)	SE	Sverige (*)
AR	Argentina	FR	Frankrike (*)	LV	Lettland (*)	SG	Singapore
AS	Amerikanska Samoa	GA	Gabon	LY	Libyen	SH	S:t Helena
AT	Österrike (*)	GD	Grenada	MA	Marocko	SI	Slovenien (*)
AU	Australien	GE	Georgien	MD	Moldavien	SK	Slovakien (*)
AW	Aruba	GG	Guernsey	MO	Montenegro	SL	Sierra Leone
AZ	Azerbajdzjan	GH	Ghana	MG	Madagaskar	SM	San Marino
BA	Bosnien och Hercegovina	GI	Gibraltar	MH	Marshallöarna	SN	Senegal
BB	Barbados	GL	Grönland	MK ⁽¹⁾	f.d. jugoslaviska republiken Makedonien	SO	Somalia
BD	Bangladesh	GM	Gambia	ML	Mali	SR	Surinam
BE	Belgien (*)	GN	Guinea	MM	Myanmar	ST	São Tomé och Príncipe
BF	Burkina Faso	GQ	Ekvatorialguinea	MN	Mongoliet	SV	El Salvador
BG	Bulgarien (*)	GR	Grekland (*)	MO	Macau	SY	Syrien
BH	Bahrain	GS	Sydgeorgien och Södra Sandwichöarna	MP	Norra Marianaöarna	SZ	Swaziland
BI	Burundi	GT	Guatemala	MR	Mauretanien	TC	Turks- och Caicosöarna
BJ	Benin	GU	Guam	MS	Montserrat	TD	Tchad
BM	Bermuda	GW	Guinea-Bissau	MT	Malta (*)	TF	Franska sydterritorierna
BN	Brunei	GY	Guyana	MU	Mauritius	TG	Togo
BO	Bolivia	HK	Hongkong	MV	Maldiverna	TH	Thailand
BR	Brasilien	HM	Heardön och McDonaldöarna	MW	Malawi	TJ	Tadzjikistan
BS	Bahamas	HN	Honduras	MX	Mexiko	TK	Tokelau
BT	Bhutan	HR	Kroatien	MY	Malaysia	TM	Turkmenistan
BV	Bouvetön	HT	Haiti	MZ	Mocambique	TN	Tunisien
BW	Botswana	HU	Ungern (*)	NA	Namibia	TO	Tonga

(¹) Provisorisk kod som inte påverkar den slutgiltiga landsbeteckning som skall anges när de pågående förhandlingarna i Förenta nationerna slutförts.

BY	Vitryssland	ID	Indonesien	NC	Nya Kaledonien	TP	Östtimor
BZ	Belize	IE	Irland (*)	NE	Niger	TR	Turkiet
CA	Kanada	IL	Israel	NF	Norfolkön	TT	Trinidad och Tobago
CC	Kokosöarna (eller Keelingöarna)	IM	Isle of Man	NG	Nigeria	TV	Tuvalu
CD	Demokratiska republiken Kongo	IN	Indien	NI	Nicaragua	TW	Taiwan
CF	Centralafrikanska republiken	IO	Brittiska territoriet i Indiska oceanen	NL	Nederländerna (*)	TZ	Tanzania
CG	Kongo	IQ	Irak	NO	Norge	UA	Ukraina
CH	Schweiz	IR	Iran	NP	Nepal	UG	Uganda
CI	Elfenbenskusten	IS	Island	NR	Nauru	UK	Förenade kungariket (*)
CK	Cooköarna	IT	Italien (*)	NU	Niue	UM	Förenta staternas mindre öar i Oceanien och Västindien
CL	Chile	JE	Jersey	NZ	Nya Zeeland	US	Förenta staterna
CM	Kamerun	JM	Jamaica	OM	Oman	UY	Uruguay
CN	Kina	JO	Jordanien	PA	Panama	UZ	Uzbekistan
CO	Colombia	JP	Japan	PE	Peru	VA	Heliga stolen (Vatikanstaten)
CR	Costa Rica	KE	Kenya	PF	Franska Polynisien	VC	Saint Vincent och Grenadinerna
CU	Kuba	KG	Kirgizistan	PG	Papua Nya Guinea	VE	Venezuela
CV	Kap Verde	KH	Kambodja	PH	Filippinerna	VG	Brittiska Jungfruöarna
CX	Julön	KI	Kiribati	PK	Pakistan	VI	Amerikanska Jungfruöarna
CY	Cypern (*)	KM	Komorerne	PL	Polen (*)	VN	Vietnam
CZ	Tjeckien (*)	KN	Saint Christopher och Nevis	PN	Pitcairn	VU	Vanuatu
DE	Tyskland (*)	KP	Nordkorea	PS	Det ockuperade palestinska territoriet	WF	Wallis- och Futunaöarna
DJ	Djibouti	KR	Sydkorea	PT	Portugal (*)	WS	Samoa
DK	Danmark (*)	KW	Kuwait	PW	Palau	YE	Jemen
DM	Dominica	KY	Caymanöarna	PY	Paraguay		
DO	Dominikanska republiken					ZA	Sydafrika
DZ	Algeriet					ZM	Zambia
EC	Ecuador	Z8	Extra-EU27, ej fördelat			ZW	Zimbabwe
A2	Kontrolleras från det land som sammanställer uppgifterna	Z7	Lika delad kontroll av yttersta kontrollerande institutionella enheter (**) i mer än en medlemsstat				

(*) Endast för statistik över utländska dotterbolag i det land som sammanställer uppgifterna.

(**) Ett utländskt dotterbolags yttersta kontrollerande institutionella enhet.

Nivåer för fördelning efter verksamhet

Nivå 1	Nivå 2	
		NACE Rev. 1.1 (!)
VERKSAMHET TOTALT	VERKSAMHET TOTALT	Avdelning C till O (utom L)
UTVINNING AV MINERAL	UTVINNING AV MINERAL Omfattar: Utvinning av råpetroleum och naturgas	Avdelning C Huvudgrupp 11
TILLVERKNING	TILLVERKNING Livsmedelsframställning Textil- och beklädnadsvarutillverkning Trävarutillverkning, förlagsverksamhet och grafisk produktion	Avdelning D Underavdelning DA Underavdelning DB Underavdelning DD och DE
	Textil- och trävaruverksamhet, totalt	
	Tillverkning av raffinerade petroleumprodukter och övrig bearbetning	Huvudgrupp 23
	Tillverkning av kemikalier och kemiska produkter	Huvudgrupp 24
	Tillverkning av gummi- och plastvaror	Huvudgrupp 25
Petr., kemik., gummi, plastvaror	Petroleum, kemikalier och kemiska produkter, gummi- och plastvaror, totalt	
	Metallprodukter	Underavdelning DJ
	Maskiner	Huvudgrupp 29
	Metallprodukter och maskiner, totalt	
	Kontorsmaskiner och datorer	Huvudgrupp 30
	Teleprodukter	Huvudgrupp 32
Kontorsmaskiner, datorer, teleprod.	Kontorsmaskiner, datorer, teleprodukter, totalt	
	Motorfordon	Huvudgrupp 34
	Andra transportmedel	Huvudgrupp 35
Motorfordon, andra transportmedel	Motorfordon och andra transportmedel, totalt	
	Övrig tillverkning	
EL-, GAS-, VÄRME- OCH VATTENFÖRSÖRJNING	EL-, GAS-, VÄRME- OCH VATTENFÖRSÖRJNING	Avdelning E
BYGGVERKSAMHET	BYGGVERKSAMHET	Avdelning F
TJÄNSTER, TOTALT	TJÄNSTER, TOTALT	
HANDEL OCH REPARATIONER	HANDEL OCH REPARATIONER Handel med och service av motorfordon; detaljhandel med drivmedel Parti- och agenturhandel utom med motorfordon Detaljhandel utom med motorfordon, reparation av hushållsartiklar och personliga artiklar	Avdelning G Huvudgrupp 50 Huvudgrupp 51 Huvudgrupp 52
HOTELL, RESTAURANGER	HOTELL- OCH RESTAURANGVERKSAMHET	Avdelning H
TRANSP., MAGASIN, KOMM.	TRANSPORT, MAGASINERING OCH KOMMUNIKATION Transport och varulagring	Avdelning I Huvudgrupp 60, 61, 62, 63
	Landtransport; transport i rörsystem	Huvudgrupp 60
	Sjötransport	Huvudgrupp 61
	Lufttransport	Huvudgrupp 62
	Stödtjänster till transport; resebyråverksamhet	Huvudgrupp 63
	Post och telekommunikationer	Huvudgrupp 64
	Postbefordran	Grupp 64.1
	Telekommunikation	Grupp 64.2
FINANSIELL VERKSAMHET	FINANSIELL VERKSAMHET Finansförmedling utom försäkring och pensionsfondsverksamhet Försäkring och pensionsfondsverksamhet utom obligatorisk socialförsäkring Stödtjänster till finansiell verksamhet	Avdelning J Huvudgrupp 65 Huvudgrupp 66 Huvudgrupp 67
	FASTIGHETSVERKSAMHET	Avdelning K, Huvudgrupp 70
	UTHYRN. AV FORD OCH MASK. UTAN BEMANN., HUSHÅLLSART., VAROR FÖR PERS. BRUK	Avdelning K, Huvudgrupp 71

Nivå 1	Nivå 2	
		NACE Rev. 1.1 ⁽¹⁾
DATEBEHANDLING M.M. FOU	DATEBEHANDLINGSVERKSAMHET M.M. FORSKNING OCH UTVECKLING	Avdelning K, Huvudgrupp 72 Avdelning K, Huvudgrupp 73
ANDRA FÖRETAGSTJÄNSTER	ANDRA FÖRETAGSTJÄNSTER Juridisk och ekonomisk konsultverksamhet, holdingverksamhet Juridisk verksamhet Redovisning och bokföring, revision, skatterådgivning Marknads- och opinionsundersökning Konsultverksamhet avseende företags organisation, information m.m. Holdingverksamhet Arkitekt- och teknisk konsultverksamhet o.d. Reklamverksamhet Övriga företagstjänster UTBILDNING HÄLSO- OCH SJUKVÅRD, SOCIALA TJÄNSTER; VETERINÄRVERKSAMHET AVLOPPSRENING OCH AVFALLSHANTERING	Avdelning K, Huvudgrupp 74 Grupp 74.1 Undergrupp 74.11 Undergrupp 74.12 Undergrupp 74.13 Undergrupp 74.14 Undergrupp 74.15 Grupp 74.2 Grupp 74.4 Grupp 74.3, 74.5, 74.6, 74.7, 74.8 Avdelning M Avdelning N
REKR., KULTUR, SPORT	INTRESSEBEVAKNING; RELIGIÖS VERKSAMHET REKREATIONS-, KULTUR- OCH SPORTVERKSAMHET Film- och videoverksamhet, radio- och TV-programverksamhet, övrig underhållsverksamhet Nyhetsservice Biblioteks-, arkiv- och museiverksamhet m.m. Sportverksamhet; annan rekreationsverksamhet ANNAN SERVICEVERKSAMHET Ej fördelat	Avdelning O, Huvudgrupp 90 Avdelning O, Huvudgrupp 91 Avdelning O, Huvudgrupp 92 Grupp 92.1, 92.2, 92.3 Grupp 92.4 Grupp 92.5 Grupp 92.6, 92.7 Avdelning O, Huvudgrupp 93

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 3037/90 av den 9 oktober 1990 om statistisk näringsgrensindelning i Europeiska gemenskapen (EGT L 293, 24.10.1990, s. 1). Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1893/2006.

Nivå 3 (NACE Rev. 1.1)

Rubrik	Begärd grad av noggrannhet
Näringsverksamhet	Avdelning C till K
Utvinning av mineral	Avdelning C
Tillverkning	Avdelning D
	Alla underavdelningar DA till DN
	Alla huvudgrupper 15 till 37
	Aggregat:
	Högteknologi (HIT) 24.4, 30, 32, 33, 35.3
	Medelhög teknikinivå (MHT) 24 utom 24.4, 29, 31, 34, 35.2, 35.4, 35.5
	Medellåg teknikinivå (MLT) 23, 25–28, 35.1
	Lågteknologi (LOT) 15–22, 36, 37
El-, gas-, värme- och vattenförsörjning	Avdelning E
	Alla huvudgrupper (40 och 41)
Byggverksamhet	Avdelning F (huvudgrupp 45)
	Alla grupper (45.1 till 45.5)
Partihandel och detaljhandel; reparation av motorfordon, hushållsartiklar och personliga artiklar	Avdelning G
	Alla huvudgrupper (50 till 52)
	Grupperna 50.1 + 50.2 + 50.3, 50.4, 50.5, 51.1 till 51.9
	Grupperna 52.1 till 52.7
Hotell- och restaurangverksamhet	Avdelning H (huvudgrupp 55)
	Grupperna 55.1 till 55.5
Transport, magasinering och kommunikation	Avdelning I
	Alla huvudgrupper
	Grupperna 60.1, 60.2, 60.3, 63.1 + 63.2, 63.3, 63.4, 64.1, 64.2
Finansiell verksamhet	Avdelning J
	Alla huvudgrupper
Fastighets- och uthyrningsverksamhet, företagstjänster	Avdelning K
	Huvudgrupp 70
	Huvudgrupp 71, grupperna 71.1 + 71.2, 71.3 och 71.4
	Huvudgrupp 72, grupperna 72.1 till 72.6
	Huvudgrupp 73
	Huvudgrupp 74, aggregaten 74.1 till 74.4 och 74.5 till 74.8

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 717/2007

av den 27 juni 2007

om roaming i allmänna mobiltelefonnät i gemenskapen och om ändring av direktiv 2002/21/EG

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 95,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téens yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽²⁾, och

av följande skäl:

(1) De höga priser som användare av allmänna mobiltelefonnät, till exempel studenter, affärsresenärer och turister, måste betala när de använder sin mobiltelefon under utlandsresor inom gemenskapen är en fråga som engagerar såväl de nationella regleringsmyndigheterna som konsumenterna och gemenskapsinstitutionerna. De orimligt höga slutkundsavgifterna beror på de höga grossistavgifter som de utländska värdsnätsoperatörerna tar ut och i många fall även på att kundens egen nätoperatör gör rejäla påslag på grossistavgifterna. Sänkningar av grossistavgifterna slår sällan igenom i slutkundsledet. Även om vissa operatörer nyligen har infört avgifter som ger kunderna förmånligare villkor och lägre priser finns det fortfarande bevis på att förhållandet mellan priserna och kostnaderna skiljer sig från den situation som skulle råda på en helt konkurrensutsatt marknad.

⁽¹⁾ EUT C 324, 30.12.2006, s. 42.

⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 23 maj 2007 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 25 juni 2007.

(2) Skapandet av ett europeiskt samhälls-, utbildnings- och kulturområde grundat på individers rörlighet bör underlätta kommunikationen mellan människor i syfte att bygga upp ett verkligt "medborgarnas Europa".

(3) Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/19/EG av den 7 mars 2002 om tillträde till och samtrafik mellan elektroniska kommunikationsnät och tillhörande faciliteter (tillträdesdirektivet) ⁽³⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/20/EG av den 7 mars 2002 om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (auktorisationsdirektivet) ⁽⁴⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (ramdirektivet) ⁽⁵⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/22/EG av den 7 mars 2002 om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (direktivet om samhällsomfattande tjänster) ⁽⁶⁾, samt Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktivet om integritet och elektronisk kommunikation) ⁽⁷⁾ (nedan tillsammans kallade "2002 års regelverk för elektronisk kommunikation") syftar till att skapa en inre marknad för elektronisk kommunikation i gemenskapen och säkerställa en hög nivå av konsumentskydd genom ökad konkurrens.

(4) Denna förordning utgör inte någon isolerad åtgärd, utan kompletterar och stödjer bestämmelserna i 2002 års regelverk för elektronisk kommunikation när det gäller roaming inom hela gemenskapen. Regelverket har inte gett de nationella regleringsmyndigheterna tillräckliga verktyg för att kunna vidta effektiva och kraftfulla åtgärder i fråga om priset på roamingtjänster inom gemenskapen och utgör således inte någon garanti för en välfungerande inre marknad för roamingtjänster. Denna förordning utgör ett lämpligt verktyg för att rätta till denna situation.

⁽³⁾ EGT L 108, 24.4.2002, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 108, 24.4.2002, s. 21.

⁽⁵⁾ EGT L 108, 24.4.2002, s. 33.

⁽⁶⁾ EGT L 108, 24.4.2002, s. 51.

⁽⁷⁾ EGT L 201, 31.7.2002, s. 37. Direktivet ändrat genom direktiv 2006/24/EG (EUT L 105, 13.4.2006, s. 54).

- (5) 2002 års regelverk för elektronisk kommunikation bygger på principen att lagstadgade förhandsskyldigheter endast bör införas om konkurrensen inte är effektiv och det föreskrivs att de nationella regleringsmyndigheterna regelbundet skall granska marknaden och göra en bedömning av befintliga skyldigheter, vilket kan leda till att operatörer med betydande marknadsinflytande åläggs förhandsskyldigheter. Detta förfarande inbegriper att definiera relevanta marknader i enlighet med kommissionens rekommendation ⁽¹⁾ om relevanta produkt- och tjänstemarknader inom området elektronisk kommunikation vilka kan komma i fråga för förhandsreglering enligt direktiv 2002/21/EG (nedan kallad "rekommendationen"), göra analyser av de definierade marknaderna i enlighet med kommissionens riktlinjer för marknadsanalyser och bedömning av betydande marknadsinflytande i enlighet med gemenskapens regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster ⁽²⁾ samt avgöra vilka operatörer som har betydande marknadsinflytande och ålägga dem förhandsskyldigheter.
- (6) Enligt rekommendationen är den nationella grossistmarknaden för tillhandahållande av internationell roaming i allmänna mobiltelefonnät en sådan relevant marknad som kan bli föremål för förhandsreglering. De analyser som de nationella regleringsmyndigheterna utfört, var och en för sig och inom ramen för Europeiska gruppen av regleringsmyndigheter, beträffande de nationella grossistmarknaderna för tillhandahållande av internationell roaming har emellertid visat att inte någon nationell regleringsmyndighet ännu har lyckats komma till rätta med de höga grossisttaxorna för roaming inom hela gemenskapen, eftersom det är svårt att avgöra vilka företag som har betydande marknadsinflytande med tanke på de särskilda omständigheterna för internationell roaming, till exempel att den är gränsöverskridande.
- (7) När det gäller tillhandahållandet av internationella roamingtjänster till slutkunder pekar rekommendationen inte ut någon slutkundsmarknad för internationell roaming som en relevant marknad, vilket bl.a. beror på att slutkunden inte köper dessa tjänster separat, utan får dem i ett paket tillsammans med andra tjänster som hemmaleravertören erbjuder.
- (8) De nationella regleringsmyndigheter som har ansvaret för att bevaka och främja intressena för de mobilkunder som normalt bor inom deras territorium har dessutom inte möjlighet att påverka den värdsnätsoperatör som slutkunden är beroende av för att kunna använda internationella roamingtjänster, eftersom denna operatör finns i en annan medlemsstat. Detta hinder skulle också kunna minska effekten av de åtgärder som en medlemsstat vidtar på grundval av dess resterande behörighet att anta bestämmelser på konsumentskyddsområdet.
- (9) Medlemsstaterna står följaktligen under tryck att ta itu med avgiftsnivån för internationell roaming, men de möjligheter som de nationella regleringsmyndigheterna har att förhandsreglera med stöd av 2002 års regelverk för elektronisk kommunikation har visat sig vara otillräckliga för att dessa myndigheter i konsumenternas intressen skall kunna agera kraftfullt på detta särskilda område.
- (10) I sin resolution om EU:s lagstiftning och marknader på området för elektronisk kommunikation 2004 ⁽³⁾ uppmanade Europaparlamentet kommissionen att utveckla nya initiativ för att sänka de höga kostnaderna för gränsöverskridande mobiltelefontrafik och Europeiska rådet konstaterade vid mötet den 23-24 mars 2006 att en mer fokuserad, effektiv och integrerad politik för informations- och kommunikationsteknik både på europeisk och nationell nivå är nödvändig för att den nya Lissabonstrategins mål för ekonomisk tillväxt och produktivitet skall kunna uppnås och noterade i det sammanhanget att sänkta roamingavgifter är viktiga för konkurrenskraften.
- (11) 2002 års regelverk för elektronisk kommunikation syftade, på grundval av rådande överväganden vid den tidpunkten, till att undanröja alla handelshinder mellan medlemsstaterna på det område som harmoniserades genom regelverket, bland annat åtgärder som påverkar roamingavgifterna. Detta bör dock inte förhindra en anpassning av harmoniserade bestämmelser i takt med andra överväganden så att konsumentskyddet stärks på ett verkningsfullare sätt, samtidigt som villkoren för den inre marknadens funktion förbättras.
- (12) 2002 års regelverk för elektronisk kommunikation, särskilt ramdirektivet, bör därför ändras för att göra det möjligt att avvika från annars gällande bestämmelser, nämligen att priserna för erbjudna tjänster bör fastställas genom affärsavtal om det inte finns någon operatör med betydande marknadsinflytande och på detta sätt anpassa införandet av kompletterande lagstadgade skyldigheter som avspeglar de speciella särdrag som roamingtjänster inom hela gemenskapen har.
- (13) Grossist- och slutkundsledet på roamingmarknaden har mycket speciella egenskaper som motiverar exceptionella åtgärder som går utöver de mekanismer som annars finns att tillgå inom ramen för 2002 års regelverk för elektronisk kommunikation.

⁽¹⁾ EUT L 114, 8.5.2003, s. 45.

⁽²⁾ EGT C 165, 11.7.2002, s. 6.

⁽³⁾ EUT C 285 E, 22.11.2006, s. 143.

- (14) Lagstadgade skyldigheter bör införas i både grossist- och slutkundsledet för att skydda roamingkundernas intressen, eftersom det har visat sig att prissänkningar i grossistledet för roamingtjänster inom hela gemenskapen inte alltid avspeglas genom lägre priser i slutkundsledet, eftersom det har saknats incitament för detta. En åtgärd som innebär att nivån på slutkundspriserna sänks, utan att ta itu med de kostnader som grossisterna har för att tillhandahålla dessa tjänster, riskerar å andra sidan att störa roamingmarknadens smidiga funktion inom hela gemenskapen.
- (15) Dessa lagstadgade skyldigheter bör träda i kraft så snart som möjligt och vara direkt tillämpliga i alla medlemsstater och ge de berörda operatörerna rimlig tid för att anpassa sina priser och sitt tjänsteutbud för att garantera fullgörande av skyldigheterna.
- (16) En gemensam metod bör införas så att användare av allmänna markbundna mobiltelefonnät under resor i gemenskapen inte skall behöva betala orimligt höga priser för roamingtjänster inom hela gemenskapen när han eller hon ringer eller tar emot rösttelefonisamtal och på så sätt uppnås en hög nivå av konsumentskydd samtidigt som konkurrensen mellan mobiloperatörerna bevaras och såväl incitament för innovation som konsumenternas fria val kvarstår. Med tanke på att de berörda tjänsterna är gränsöverskridande behövs denna gemensamma metod, så att mobiloperatörerna kan vara verksamma inom ett enda enhetligt regelverk grundat på objektiva kriterier.
- (17) Den mest verkningsfulla och proportionella metoden för att reglera prisnivån för att ringa och ta emot roamingsamtal inom gemenskapen är att på gemenskapsnivå fastställa en högsta genomsnittlig minutavgift för grossistledet och begränsa avgifterna i slutkundsledet genom att införa en eurotaxa. Den genomsnittliga grossistavgiften bör under en angiven period gälla mellan två operatörer inom gemenskapen, oberoende av vilka de är.
- (18) Eurotaxan bör fastställas på en nivå som garanterar operatörerna en tillräcklig marginal och uppmuntrar konkurrenskraftiga roamingerbjudanden till lägre taxor. Operatörerna bör kostnadsfritt och på ett tydligt och klart sätt aktivt erbjuda alla sina roamingkunder en eurotaxa.
- (19) Regleringsmetoden bör säkerställa att slutkundsavgiften för roaming inom hela gemenskapen på ett skäligare sätt avspeglar de underliggande kostnaderna för tillhandahållande av tjänsterna än vad som hittills varit fallet. Den högsta eurotaxa som kan erbjudas roamingkunder bör därför avspegla en rimlig marginal i förhållande till grossistledet för att tillhandahålla roamingtjänsten, samtidigt som operatörerna tillåts att fortsätta att konkurrera genom att variera sitt utbud och anpassa prisstrukturen till marknadsförhållanden och konsumenternas preferenser. Denna regleringsmetod bör inte tillämpas på mervärdestjänster.
- (20) Denna regleringsmetod bör vara lätt att genomföra och övervaka, så att den administrativa bördan blir så liten som möjlig, både för de aktörer som påverkas av de uppställda kraven och för de nationella regleringsmyndigheter som skall övervaka metoden och se till att den efterlevs. Den bör också vara klar och tydlig och direkt begriplig för samtliga mobilkunder i gemenskapen. Dessutom bör den vara tillförlitlig och förutsägbar för operatörer som tillhandahåller roamingtjänster i grossist- och slutkundsledet. Nivån uttryckt i pengar för den högsta minutavgiften i grossist- och slutkundsledet bör därför anges i denna förordning.
- (21) Den högsta angivna genomsnittliga minutavgiften i grossistledet bör beakta de olika element som ingår i ett roamingsamtal inom hela gemenskapen, särskilt kostnaden för originering och terminering av samtal via mobila nät, och inklusive indirekta kostnader samt kostnader för signalering och transitering. Det lämpligaste riktmärket för originering och terminering av samtal är den genomsnittliga mobiltermineringstaxan för mobilnätoperatörer i gemenskapen, beräknad på grundval av information från de nationella regleringsmyndigheterna och offentliggjord av kommissionen. Vid fastställandet av den högsta genomsnittliga minutavgift som föreskrivs i denna förordning bör man därför beakta den genomsnittliga mobiltermineringstaxan, som anger ett riktmärke för de berörda kostnaderna. Den högsta genomsnittliga minuttaxan i grossistledet bör sänkas årligen i syfte att beakta sänkningar av mobiltermineringstaxorna som de nationella regleringsmyndigheterna emellanåt beslutar om.
- (22) Roamingkunderna bör genom den eurotaxa som är tillämplig för slutkunden försäkras om att de inte får betala ett orimligt högt pris för att ringa eller ta emot ett reglerat roamingsamtal, samtidigt som hemmaoperatörerna kan hålla en tillräcklig vinstmarginal för att differentiera de produkter de erbjuder kunderna.
- (23) Varje konsument bör ha möjlighet att utan tilläggsavgifter eller förhandsvillkor välja en enkel roamingtaxa som inte överstiger de reglerade taxorna. En rimlig marginal mellan kostnaderna i grossistledet och priserna i slutkundsledet bör garanteras operatörerna täckning för samtliga specifika roamingkostnader i slutkundsledet, inklusive en rimlig andel av marknadsföringskostnaderna och subventionering av telefonapparater, samtidigt som tillräckligt mycket bör återstå för att ge dem en rimlig vinst. En eurotaxa utgör ett lämpligt medel för att ge både konsumenten skydd och operatören flexibilitet. I linje med nivån i grossistledet bör eurotaxans högsta tillåtna nivåer sänkas årligen.

- (24) Nya roamingkunder bör få fullständig information om utbudet av roamingtaxor inom gemenskapen, inklusive de taxor som överensstämmer med eurotaxan. Befintliga roamingkunder bör få möjlighet att inom en viss tid välja en ny taxa som överensstämmer med eurotaxan eller någon annan roamingtaxa. När det gäller befintliga roamingkunder som inte har gjort ett eget val inom denna tidsram är det lämpligt att skilja mellan dem som redan hade valt en särskild roamingtaxa eller -paket innan denna förordning trädde i kraft och dem som inte hade gjort något val. Den senare kategorin bör automatiskt tilldelas en taxa som överensstämmer med denna förordning. Roamingkunder som redan åtnjuter särskilda roamingtaxor eller -paket som passar deras individuella krav och som de har valt utifrån detta bör få behålla sin förvalda taxa eller sitt paket om de, efter att ha blivit påmind om sina befintliga taxevillkor, inte meddelar ett val inom den berörda tidsramen. Sådana särskilda roamingtaxor eller -paket kan bland annat omfatta fasta roamingtaxor, icke-offentliga taxor, taxor med fasta tilläggsavgifter för roaming, taxor med minutavgifter som är lägre än den högsta eurotaxan, eller taxor med öppningsavgifter.
- (25) Leverantörer av roamingtjänster till slutkunder inom hela gemenskapen bör ges en övergångsperiod för att anpassa sina priser till de gränser som fastställs i denna förordning.
- (26) På samma sätt bör de grossister som tillhandahåller roamingtjänster inom hela gemenskapen ges en övergångsperiod för att anpassa sig till de gränser som fastställs i denna förordning.
- (27) Eftersom det i denna förordning fastställs att de direktiv som tillsammans utgör 2002 års regelverk för elektronisk kommunikation inte påverkar tillämpningen av särskilda åtgärder som antas för reglering av roamingavgifter för mobila rösttelefonisamtal inom hela gemenskapen och eftersom leverantörer av roamingtjänster inom hela gemenskapen i enlighet med denna förordning kan komma att tvingas att anpassa sina roamingtaxor i slutkundsledet till kraven i denna förordning, bör dessa anpassningar inte medföra att mobilkunder får rätt, enligt nationell lagstiftning som införlivar 2002 års regelverk för elektronisk kommunikation, att säga upp sina avtal.
- (28) Denna förordning bör inte hindra innovativa erbjudanden till konsumenter vilka är fördelaktigare än den högsta eurotaxa som anges i denna förordning, utan den bör snarare främja innovativa erbjudanden till roamingkunder om lägre taxor. Denna förordning innebär inte ett krav på att roamingtaxor måste återinföras i de fall då de helt har avskaffats eller att befintliga roamingtaxor höjs till de gränser som anges i förordningen.
- (29) Hemmleverantörerna kan erbjuda en rimlig fast taxa per månad som inkluderar allt och för vilken det inte gäller några avgiftsbegränsningar. Den fasta taxan kan omfatta röst- och/eller datakommunikationstjänster (inbegripet textmeddelande (sms) och multimediameddelande (mms)) vid roaming inom gemenskapen.
- (30) För att garantera att alla användare av mobil rösttelefoni kan dra nytta av denna förordning bör prissättningskraven för slutkunder gälla oavsett om roamingkunden har ett kontantkort eller ett abonnemang hos hemmleverantören och oavsett om hemmleverantören har ett eget nät, är en mobil virtuell nätoperatör eller är återförsäljare av mobila rösttelefonitjänster.
- (31) Om leverantörer av mobiltelefonitjänster i gemenskapen anser att fördelarna för deras kunder med samverkan mellan tjänster och med att slutanvändarna kan nå varandra äventyras av att deras roamingarrangemang med mobilnätoperatörer i andra medlemsstater upphör eller riskerar att upphöra, eller av att de inte kan erbjuda sina kunder tjänster i en annan medlemsstat på grund av de inte har något avtal med minst en nätleverantör i grossistledet, bör de nationella regleringsmyndigheterna vid behov utnyttja sina befogenheter enligt artikel 5 i tillträdesdirektivet för att trygga fullgott tillträde och fullgod samtrafik i syfte att säkra att slutanvändarna kan nå varandra och samverka mellan tjänster, med beaktande av målen i artikel 8 i ramdirektivet, särskilt inrättandet av en fullt fungerande inre marknad för elektroniska kommunikationstjänster.
- (32) För att förbättra insynen beträffande priserna i slutkundsledet för ringda och mottagna reglerade roamingsamtal i gemenskapen, och för att roamingkunderna lättare skall kunna avgöra hur de skall använda sina mobiltelefoner när de är utomlands, bör leverantörer av mobiltelefonitjänster göra det möjligt för roamingkunderna att på ett enkelt sätt få kostnadsfri information om gällande roamingavgifter när de ringer eller tar emot rösttelefonisamtal i en medlemsstat de besöker. Dessutom bör leverantörerna på begäran kostnadsfritt ge sina kunder ytterligare information om minutavgiften eller avgiften per enhet (inklusive moms) för att ringa eller ta emot rösttelefonisamtal samt för att skicka och ta emot sms och mms och andra datakommunikationstjänster i den besökta medlemsstaten.

- (33) Kraven på insyn innebär även att leverantörerna måste lämna information om roamingavgifter, särskilt om euro-taxan och den heltäckande fasta taxan, om de erbjuder en sådan, när abonnemang tecknas och varje gång roaming-taxorna ändras. Hemmaleverantörerna bör tillhandahålla information om roamingtaxor på lämpligt sätt, till exempel via räkningar, internet, tv-reklam eller direkta postförsändelser. Hemmaleverantörerna bör också se till att alla deras roamingkunder är medvetna om att det finns reglerade taxor och bör skicka tydlig och objektiv information till dessa kunder, i vilken villkoren för eurotaxan och rätten att byta till eller från eurotaxan beskrivs.
- (34) De nationella regleringsmyndigheter som har ansvaret för att utföra de uppgifter som följer av 2002 års regelverk för elektronisk kommunikation bör ha de befogenheter som behövs för att inom sina territorier övervaka de skyldigheter som anges i denna förordning och se till att de iakttas. De bör också övervaka utvecklingen av priserna för röst- och datatjänster för mobilkunder vid roaming inom gemenskapen, inbegripet, i lämpliga fall, de särskilda kostnaderna för roamingsamtal som görs och tas emot i gemenskapens yttersta randområden, och behovet av att se till att dessa kostnader kan täckas på ett tillfredsställande sätt på grossistmarknaden samt att trafikstyrningsteknik inte används för att begränsa valmöjligheterna till nackdel för kunderna. De bör också se till att berörda parter får tillgång till aktuell information om tillämpningen av förordningen och offentliggöra resultaten av denna övervakning var sjätte månad. Information bör delas upp på företagskunder, kunder med kontantkort och kunder med abonnemang.
- (35) Nationell roaming i gemenskapens yttersta randområden, där andra mobiltelefonilicenser gäller än i övriga delar av det nationella territoriet, skulle kunna gynnas av sänkta taxor motsvarande dem som tillämpas på resten av gemenskapens roamingmarknad. Tillämpningen av denna förordning bör inte leda till mindre förmånlig prissättning för kunder som använder roamingtjänster inom ett och samma land än för dem som använder roamingtjänster inom hela gemenskapen. De nationella myndigheterna kan i detta syfte vidta ytterligare åtgärder som är förenliga med gemenskapslagstiftningen.
- (36) Mot bakgrund av att, utöver rösttelefoni, nya mobila datakommunikationstjänster vinner allt mer terräng bör denna förordning möjliggöra övervakning av utvecklingen på marknaden av även dessa tjänster. Kommissionen bör därför också övervaka marknaden för datakommunikationstjänster vid roaming, inbegripet sms och mms.
- (37) Medlemsstaterna bör införa ett sanktionssystem som kan tillämpas vid överträdelse av denna förordning.
- (38) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att införa en gemensam metod för att säkerställa att användare av allmänna mobiltelefonnät under resor i gemenskapen inte betalar orimligt höga priser för roamingtjänster inom hela gemenskapen när de ringer eller tar emot rösttelefonisamtal och på så sätt uppnå en hög konsumentskyddsnivå, samtidigt som konkurrensen mellan mobiloperatörerna bevaras, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna på ett säkert, enhetligt och snabbt sätt och de därför bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (39) Denna gemensamma metod bör fastställas för en begränsad period. Denna förordning kan mot bakgrund av en översyn som kommissionen skall genomföra utökas eller ändras. Kommissionen bör se över denna förordnings effektivitet och dess bidrag till genomförandet av regelverket och en välfungerande inre marknad samt undersöka denna förordnings inverkan på de mindre mobiltelefonileverantörerna i gemenskapen och deras ställning på marknaden för roaming inom hela gemenskapen,

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. Genom denna förordning införs en gemensam metod för att se till att användare av allmänna mobiltelefonnät under resor inom gemenskapen inte betalar orimligt höga priser för roamingtjänster inom hela gemenskapen när de ringer eller tar emot samtal och metoden skall på så sätt bidra till en välfungerande inre marknad och samtidigt åstadkomma en hög konsumentskyddsnivå, säkerställa konkurrensen mellan mobiloperatörerna och bevara både incitament för innovation och konsumenternas fria val. Förordningen innehåller bestämmelser om vilka avgifter mobiloperatörer får ta ut för internationella roamingtjänster för rösttelefonisamtal som rings eller tas emot inom gemenskapen, och gäller både de avgifter som nätoperatörerna på grossistnivå tar ut av varandra och de avgifter som hemmaleverantörerna tar ut av slutkunden.

2. Genom denna förordning införs det också bestämmelser som syftar till ökad insyn i priser och förbättrad tillgång till information om avgifter för användare av roamingtjänster inom hela gemenskapen.

3. Denna förordning är en särskild åtgärd i den mening som avses i artikel 1.5 i ramdirektivet.

4. De tak för avgifter som fastställs i denna förordning uttrycks i euro. När avgifter som omfattas av artiklarna 3 och 4 anges i andra valutor skall de första taken i enlighet med dessa artiklar fastställas i de valutorna genom att tillämpa de referensvalutakurser som gäller den 30 juni 2007 så som de offentliggjorts av Europeiska centralbanken i *Europeiska unionens officiella tidning*. Vid senare sänkningar av de tak som avses i artiklarna 3.2 och 4.2 skall de reviderade värdena fastställas genom tillämpning av de referensvalutakurser som har offentliggjorts en månad före den dag från och med vilken de reviderade värdena skall tillämpas.

Artikel 2

Definitioner

1. I denna förordning skall definitionerna i artikel 2 i tillträdesdirektivet, artikel 2 i ramdirektivet och artikel 2 i direktivet om samhällsomfattande tjänster gälla.

2. Utöver de definitioner som avses i punkt 1 gäller följande definitioner:

- a) *eurotaxa*: varje taxa upp till den högsta avgiften enligt artikel 4 som en hemmaleverantör får ta ut för tillhandahållande av reglerade roamingamtal i enlighet med den artikeln,
- b) *hemmaleverantör*: ett företag som levererar markbundna allmänna mobiltelefonitjänster till en roamingkund, antingen via ett eget nät eller i egenskap av mobil virtuell nätoperatör eller återförsäljare,
- c) *hemmanät*: ett markbundet allmänt mobiltelefonnät i en medlemsstat via vilket en hemmaleverantör levererar markbundna allmänna mobiltelefonitjänster till en roamingkund,
- d) *roaming inom hela gemenskapen*: användning av en mobiltelefon eller annan typ av terminal av en roamingkund som befinner sig i en annan medlemsstat än den där hans hemmanät finns, för att ringa eller ta emot samtal inom gemenskapen, och detta möjliggörs genom en överenskommelse mellan hemma- och värdnätoperatörerna,

e) *reglerat roamingamtal*: ett mobilt rösttelefonisamtal som en roamingkund ringer från ett värdnät och som tas emot på ett allmänt telefonnät inom gemenskapen eller som tas emot av en roamingkund och som rings från ett allmänt telefonnät inom gemenskapen och tas emot i ett värdnät,

f) *roamingkund*: en kund hos en leverantör av markbundna allmänna mobiltelefonitjänster via ett markbundet allmänt mobilnät i gemenskapen, vars avtal eller överenskommelse med hemmaleverantören tillåter användning av en mobiltelefon eller annan typ av terminal för att ringa eller ta emot samtal via ett värdnät, och detta möjliggörs genom en överenskommelse mellan hemma- och värdnätoperatörerna,

g) *värdnät*: ett markbundet allmänt mobiltelefonnät i en annan medlemsstat än den där hemmanätet finns, via vilket en roamingkund kan ringa eller ta emot mobiltelefonsamtal, och detta möjliggörs genom en överenskommelse med hemmanätoperatören.

Artikel 3

Grossistavgifter för reglerade roamingamtal

1. Den genomsnittliga grossistavgiften, inbegripet bl.a. kostnader för originering, förmedling och terminering, som en värdnätoperatör tar ut av en roamingkunds hemmaleverantör för ett reglerat roamingamtal från ifrågasvarande värdnät, får inte överstiga 0,30 EUR per minut.

2. Denna genomsnittliga grossistavgift skall gälla mellan två operatörer, oavsett vilka de är, och beräknas för en tolv månadersperiod eller den eventuella kortare period som återstår innan denna förordning upphör att gälla. Den högsta genomsnittliga grossistavgiften skall minska till 0,28 EUR och 0,26 EUR den 30 augusti 2008 respektive den 30 augusti 2009.

3. Den genomsnittliga grossistavgift som avses i punkt 1 skall beräknas genom att den totala intäkten för roaming i grossistledet divideras med det totala antal roamingminuter i grossistledet som den berörda operatören sålt för tillhandahållande av roamingamtal i grossistledet inom gemenskapen under den berörda perioden. Värdnätoperatören skall ha rätt att särskilja mellan avgifter för hög- respektive lågtrafik.

Artikel 4

Slutkundavgifter för reglerade roamingamtal

1. En hemmaleverantör skall på ett tydligt och öppet sätt tillhandahålla och aktivt erbjuda alla sina roamingkunder en eurotaxa i enlighet med punkt 2. Denna eurotaxa får inte vara förenad med ett åtföljande abonnemang eller andra fasta eller återkommande avgifter, men får kombineras med vilken annan slutkundstaxa som helst.

Hemmaleverantören skall då detta erbjudande görs påminna den roamingkund som före den 30 juni 2007 hade valt en särskild roamingtaxa eller ett särskilt roamingpaket, om de villkor som gäller för den taxan eller det paketet.

2. Den slutkundsavgift (exklusive moms) för en eurotaxa som en hemmaleverantör får ta ut av sin roamingkund för ett reglerat roamingsamtal får variera för alla roamingsamtal men får inte överstiga 0,49 EUR per minut för ringda samtal eller 0,24 EUR för mottagna samtal. Pristaket för ringda samtal skall automatiskt sänkas till 0,46 EUR och 0,43 EUR och för mottagna samtal till 0,22 EUR och 0,19 EUR den 30 augusti 2008 respektive den 30 augusti 2009.

3. Samtliga roamingkunder skall erbjudas en taxa enligt punkt 2.

Alla befintliga roamingkunder skall ges möjligheten att senast den 30 juli 2007 avsiktligt välja en eurotaxa eller en annan roamingtaxa och skall beviljas en tvåmånadersperiod för att meddela sin hemmaleverantör om detta val. Den begärda taxan skall aktiveras senast en månad efter det att hemmaleverantören mottagit kundens begäran.

Roamingkunder som inte har uttryckt något val inom denna tvåmånadersperiod skall automatiskt tillhandahållas en eurotaxa enligt punkt 2.

Roamingkunder som redan före den 30 juni 2007 hade gjort ett avsiktligt val av en annan särskild roamingtaxa eller ett annat särskilt roamingpaket än den roamingtaxa som de skulle ha tilldelats om inget sådant val hade gjorts, och som inte meddelar ett val i enlighet med denna punkt, skall emellertid behålla sin tidigare valda taxa eller sitt paket.

4. Alla roamingkunder får, när som helst efter det att den process som fastställs i punkt 3 har avslutats, på begäran byta till eller från en eurotaxa. Varje sådant byte skall göras inom en arbetsdag efter det att begäran mottagits och skall vara kostnadsfritt och får inte medföra några villkor eller begränsningar för de befintliga delarna i abonnemanget. En hemmaleverantör får vänta med ett sådant byte tills den tidigare roamingtaxan har gällt under en specificerad minimiperiod som inte får överskrida tre månader.

Artikel 5

Tillämpning av artiklarna 3 och 6

1. Artikel 3 skall tillämpas från och med den 30 augusti 2007.

2. Artikel 6.1 och 6.2 skall tillämpas från och med den 30 september 2007.

Artikel 6

Öppenhet i fråga om slutkundsavgifter

1. För att uppmärksamma en roamingkund på att han kommer att få betala en roamingavgift när han ringer eller tar emot ett samtal, skall varje hemmaleverantör, utom när kunden har meddelat sin hemmaleverantör om att han inte vill ha denna tjänst, via ett automatiskt meddelande till kunden när denne reser in i en annan medlemsstat än den där dennes hemmanät finns, utan oskäligt dröjsmål och kostnadsfritt ge denne grundläggande individuell prisinformation om de roamingavgifter (inklusive moms) som gäller för denne för att ringa och ta emot samtal i den besökta medlemsstaten.

Denna grundläggande individuella prisinformation skall inbegripa uppgifter om de högsta avgifter som kunden kan få betala i enlighet med sitt taxsystem för att ringa samtal inom det besökta landet och till den medlemsstat där dennes hemmanät finns, samt för att ta emot samtal. Den skall också inbegripa uppgifter om det gratisnummer som avses i punkt 2 för att erhålla mer detaljerad information.

En kund som har meddelat att han inte vill ha ett automatiskt meddelande skall ha rätt att när som helst och kostnadsfritt begära att hemmaleverantören tillhandahåller denna tjänst igen.

Hemmaleverantörerna skall automatiskt och kostnadsfritt tillhandahålla blinda eller synskadade kunder denna grundläggande individuella prisinformation via ett rösttelefonisamtal, om kunden så önskar.

2. Utöver det som fastställs i punkt 1 skall kunder ha rätt att kostnadsfritt begära och få mer detaljerad individuell prisinformation om de roamingavgifter som gäller för rösttelefonisamtal, sms, mms och andra datakommunikationstjänster genom ett mobilt rösttelefonisamtal eller ett sms-meddelande. En sådan begäran skall ställas till ett gratisnummer som hemmaleverantören avdelat för detta ändamål.

3. Hemmaleverantörerna skall förse alla användare med fullständiga upplysningar om gällande roamingavgifter, särskilt om eurotaxan, när abonnemanget tecknas. De skall dessutom förse sina roamingkunder med uppdaterade uppgifter om gällande roamingavgifter utan oskäligt dröjsmål varje gång dessa avgifter ändras.

Hemmaleverantörerna skall dessutom vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att alla deras roamingkunder känner till att det finns en eurotaxa. Hemmaleverantörerna skall särskilt på ett tydligt och objektivt sätt senast den 30 juli 2007 informera samtliga roamingkunder om villkoren för eurotaxan. Med lämpliga mellanrum skall de därefter skicka påminnelser till samtliga kunder som valt en annan taxa.

*Artikel 7***Tillsyn och verkställighet**

1. De nationella regleringsmyndigheterna skall bevaka och övervaka att denna förordning följs inom deras respektive territorier.

2. De nationella regleringsmyndigheterna skall offentliggöra aktuell information om tillämpningen av denna förordning, särskilt artiklarna 3 och 4, på ett sätt som gör informationen lättillgänglig för berörda parter.

3. De nationella regleringsmyndigheterna skall inför den översyn som anges i artikel 11 bevaka utvecklingen av de avgifter i grossist- och slutkundsledet som gäller röst- och datakommunikationstjänster för roamingkunder, däribland sms och mms, inbegripet i de yttersta randområden som avses i artikel 299.2 i fördraget. De nationella regleringsmyndigheterna skall också vara uppmärksamma på det särskilda fallet med ofrivillig roaming i gränsregionerna i angränsande medlemsstater och bevaka huruvida trafikstyrningsteknik används till nackdel för kunderna. Var sjätte månad skall de underrätta kommissionen om resultaten av övervakningen, inbegripet information uppdelad på företagskunder, kunder med kontantkort och kunder med abonnemang.

4. De nationella regleringsmyndigheterna skall ha befogenhet att kräva att företag, som omfattas av skyldigheterna i denna förordning, lämnar all information som är relevant för förordningens genomförande och verkställighet. Företagen skall på begäran lämna information utan dröjsmål och inom utsatt tid, och den skall innehålla alla uppgifter som efterfrågas.

5. De nationella regleringsmyndigheterna får ingripa på eget initiativ för att se till att förordningen följs. I synnerhet skall de vid behov utnyttja sina befogenheter enligt artikel 5 i tillträdesdirektivet för att säkra fullgott tillträde och fullgod samtrafik i syfte att garantera att slutanvändarna kan nå varandra och samverka mellan tjänster när det gäller roamingtjänster.

6. Om en nationell regleringsmyndighet upptäcker att skyldigheterna enligt denna förordning åsidosätts skall den ha befogenhet att kräva att åsidosättandet omedelbart upphör.

*Artikel 8***Twistlösning**

1. Vid tvister som rör skyldigheter enligt denna förordning mellan företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster i en medlemsstat skall de twistlösningsförfaranden som fastställts i artiklarna 20 och 21 i ramdirektivet tillämpas.

2. Om en olöst tvist i en fråga, inom denna förordnings tillämpningsområde, berör en konsument eller en slutanvändare skall medlemsstaterna se till att de förfaranden för lösning av tvister utanför domstol som fastställs i artikel 34 i direktivet om samhällsomfattande tjänster kan användas.

*Artikel 9***Sanktioner**

Medlemsstaterna skall fastställa regler om sanktioner för överträdelser av denna förordning och vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att se till att de tillämpas. Sanktionerna skall vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna skall anmäla dessa bestämmelser till kommissionen senast den 30 mars 2008, och utan dröjsmål meddela eventuella senare ändringar som påverkar bestämmelserna.

*Artikel 10***Ändring av direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet)**

Följande punkt skall läggas till i artikel 1 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet):

"5. Detta direktiv och särdirektiven skall inte påverka tillämpningen av särskilda åtgärder som antas för reglering av internationell roaming i allmänna mobiltelefonnät inom gemenskapen."

*Artikel 11***Översyn**

1. Kommissionen skall göra en översyn över denna förordnings verkan och rapportera resultaten till Europaparlamentet och rådet senast den 30 december 2008. Kommissionen skall särskilt bedöma huruvida målen i denna förordning uppnåtts. I sin rapport skall kommissionen se över utvecklingen av avgifterna i grossist- och slutkundsledet för röst- och datakommunikationstjänster för roamingkunder, inbegripet sms och mms och, i lämpliga fall, ge rekommendationer avseende behovet av att reglera dessa tjänster. För detta ändamål får kommissionen använda information som tillhandahålls i enlighet med artikel 7.3.

2. I sin rapport skall kommissionen bedöma huruvida det mot bakgrund av marknadsutvecklingen och med hänsyn till såväl konkurrenssituationen som konsumentskyddet finns behov av att förlänga förordningens giltighetstid efter den dag som anges i artikel 13 eller att ändra den, med beaktande av utvecklingen av avgifterna för mobila röst- och datakommunikationstjänster på nationell nivå och denna förordnings inverkan på konkurrenssituationen för små, oberoende eller nystartade operatörer. Om kommissionen konstaterar att det finns ett sådant behov skall den lägga fram ett förslag för Europaparlamentet och rådet.

*Artikel 12***Krav om underrättelse**

Medlemsstaterna skall senast den 30 augusti 2007 underrätta kommissionen om vilka nationella regleringsmyndigheter som ansvarar för fullgörandet av de uppgifter som föreskrivs i denna förordning.

*Artikel 13***Ikraftträdande och upphörande**

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall upphöra att gälla den 30 juni 2010.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 juni 2007.

På Europaparlamentets vägnar
H.-G. PÖTTERING
Ordförande

På rådets vägnar
A. MERKEL
Ordförande
